

VÖRÖS LOBOGÓ

VILÁG PROLETÁRJA! EGYESÜLJETEK!

XXVIII. évfolyam
8431. szám
8 oldal 30 bani
Vasárnap
1972.
április 30.

AZ RKP ARAD MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI NÉPTANÁCS LAPJA

A munka ünnepe

A legemberibb emberi tevékenységet — a munkát ünnepe-
ljük. Az anyagi alkotást és alkotó-
t, a dolgozók jövőbe vetett hit-
tét, akaratát, golyóbitát átfogó
összefogásuk erejét — az embe-
riség tavaszát.

Mert Május 1 nemcsak a ter-
mészet megújulását, az emberi-
ség megújulását is jelenti.

A jövőt.
Itt, a szocialista Románia föld-
jén ugyanugy, mint a távoli föld-
részekben, a szabadon lobogó má-
jusi zászlók ugyanugy, mint azok-
ban az országokban, ahol még
nem valóság — csak remény, és
harci jelszó a munkáshatalom.

Munka...
Vele, általa lett ember az em-
ber, s a történelem súlyos igaz-
ságtalanságaihoz tartozik, hogy
egy millió éves emberi történel-
münkben több mint 80 esztende-
je ünnepezzük.

Amikor 1880-ban a bukaresti
Akadémiai munkásklub előtt elő-
ször gyűlekeztek a román mun-
kások e tavaszi napon, az ébre-
dés első rezdületében magasra e-
melt vörös zászlóik már a szabad,
mélto élet felé mutattak.

Kezek, kérges, munkában ed-
zett kezek hirdették: erősek va-
gyunk mi, proletárok, egyesülni
fogunk, hogy elvégezzük történel-
mi küldetésünket.

És 1921 májusában megszüle-
tett Romániában az a párt, mely
diadalra vitte az elhatározást, s
mely közel 28 esztendeje immár
szabad népünk biztoskezü irányí-
tója.

Ez a huszonnyolc esztendő bár-
mily rövid is a kalendárium lap-
jain, évszázadokat nyom a tör-
ténelmi tettek mérlegén.

Szocializmus — ejtjük ki a

szót és nem álmot, hanem éle-
tünket, hétköznapijainkat, valósá-
gunkat értjük alatta.

És a szaba értelmese, ember-
hez méltó munkát, a legemberibb
emberi tevékenységet, mellyel,
mely által tovább lépünk, a X.
kongresszuson kidolgozott prog-
ram — a sokoldalúan fejlett szoc-
ialista társadalom megteremté-
se, a kommunizmus hajnala felé.

Ezért szép, meleg ünnep május
elseje románoknak, ugyanugy mint
magyarnak, németnek, más nem-
zetiségűnek, akik az elnyomatás-
ban is testvérek voltunk — test-
vérként élünk, építünk, dolgo-
zunk a jövő társadalom nagy mű-
vének megteremtésén.

Ötéves tervünk megvalósítá-
sán, mely újabb lépést jelent ah-
hoz, hogy gazdasági téren megkö-
zelítsük a fejlett ipari országok
szintjét.

Nemzetgazdaságfejlesztési táv-
lati tervünk valóra váltásán, mely
Romániát a haladás és civilizáció
legmagasabb csúcsaira emeli.

A kommunista nevelés novem-
beri pártplenárison kidolgozott
nagy programjának megvalósítá-
sán, hisz vallva valljuk: az új
társadalom új embert, új emberi
viszonyokat követel.

Mert feladataink tovább növe-
kednek.

Munkánk, szabad munkánk, a
népünk érdekében végzett anyagi
és szellemi értékek alkotása, de
munkánk immár az ország vezeté-
se, sorsunk, jelenünk és jövőnk
irányítása, melyben szélesedő szoc-
ialista demokratikus közéletünk
szellemében mindannyiunknak
részt kell vennünk.

A nép nevében, — ahogy Pe-
tőfi mondaná.

A népet tűzőn, vízen át —
mánkért, holnapunkért, jövőnkért.
Ezért szép ünnep, nemes ünnep
emberi ünnep május elseje.

S bár az idén a szakszervezetek
s egyes munkaközösségek javas-
latára nem rendeznek felvonulá-
sokat, talán sohasem ragyogott
olyan fényben május elseje, mint
most, 1972-ben.

VÖRÖS LOBOGÓ

(Folytatása a II. oldalon)

A riportot felért egy ki-
rándulással. Nem lehet
végigmenni az Arad-Se-
bes országúton anélkül,
hogy bele ne feledkezzünk az
utat övező lankák, dombok
szépségébe, az eső utáni mezők
harsogó zöldjébe, a rendezett he-
gyi falvak takaros otthoni igé-
rő házcskaiba. Az utazás varázsá-
nak magyarázata a tavasz. De
nemcsak a tavasz...

Ünnepvárás.

A májusi ünnep előre küldte
követit és az emberek igyekez-
nek méltóképpen felkészülni fo-
gadására. A falvakban és váro-
sokban már végefelé közeledik a
tavaszi nagytakarítás, mindenféle
asszonyok meszelik az utat őrző
fák törzsét, itt-ott létrán álló
embereket látunk, kezükben zász-
ló vagy jelmondat, a középülete-
ken, a hűvös áprilisi szél nemzeti-
színű és vörös lobogókat lenget.

Ünnepvárás.

És természetesen ünnepi ké-
szülődés, azaz munka, hiszen köz-
segeink, városaink nem maguktól

SZÁSZ JÁNOS

Májusi ballada

Örvénylő orgonák alatt

Zöld tűzben izzó kerítés.

Rákacsolt fenn a sárga nap,

lenn barna ágyban új vetés.

Priss szívvvel hajráz a tavasz,

törvényeit jól ismeri...

Mi dolgozunk lenne más,

mint tenni és teremteni?!

Micsoda tébolyító tél volt,

jég volt százezer éven át

fagyott csillagu égbolt,

— rég volt — sötétkék jég-

virág.

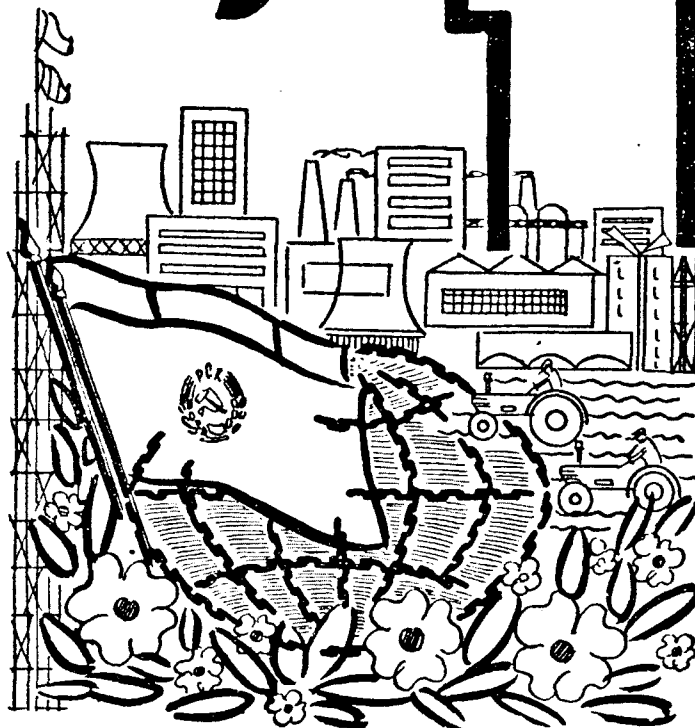
Pusztulva élt az ember,

mint aki helyét nem lel...

Mi dolgozunk lenne más,

mint tenni és teremteni?!

Május

ÚJ HÍD A MAROSON

Karcsűn, merészen ivelt át a Marost az új híd. Tervezői,
építői és a „tulajdonos” (IJE) vállalat vezetői, szakemberei sü-
rögtek-forogtak rajta. Védősisakos mérnökök bujtak csukott pán-
céltestébe.

A híd kaptatójára megrakott dömperek, hatalmas billenő-
szekrényes gépkolosszusok sorakoztak fel párosával.

Indulás, de óvatosan — hangzott a vezényszó. S az első
két „óriás” felgördült az új hídra. Utánuk még kettő s a többi
is követte ezeket. A technológiai próba alatt szinte mindenkinek
elállt a lélegzete. A gépkocsik lassan, teljesen benépesítették a
hidat, amely még csak meg sem rezdült a hatalmas súly alatt.

A tervezők meglepetten, de elégedetten ráztak kezét az épi-
tőkkel, hiszen mindent úgy végeztek, mint ahogy azt előírták.

Kissé óvatosan (ez érthető is), de elkészült ötéves tervünk
egyik nagy fontosságú objektuma Aradon. S mi valamennyien
örülünk ennek. Ezért gratulálunk az egész város lakosainak ne-
vében a jó munkáért.

Az új Maros-híd ünnepélyes átadására is hamarosan sor ke-
rül.

TÓTH SÁNDOR

Lapunk VII. oldalán

**Románia
Szocialista
Köztársaság
Államtanácsa
TÖRVÉNYEREJŰ
RENDELET**

Csillagok felé...

Egy 22 esztendővel ezelőtt kelt
levél indított utunk bennünket.
Véletlenül bukkantunk rá, miköz-
ben a Scintila 1945-ös évi kötött
példányának megsárgult, szakado-
zott, ujjaink között máladozó
lapjait hajlogattuk. A cimen
szereplő Arad szó ragadta meg
figyelmünket, aztán a szöveget is
elolvastuk. A meleg, őszinte sza-
vak híven idézik szabadságunk
első hónapjainak lelkesedéstől át-
tüzsedelt hangulatát.

A levél, amely annak az em-
lékezőtes májusnak az ídusán ke-
letkezett, merő hála és igazságo-
dás. A siriai egyszerű, ujonnan
fölkészült dolgozó parasztlak
hálája és ragaszkodása az aradi
munkások iránt, akik azokban a
napokban 12 millió lej értékű
mezőgazdasági szerszámot ado-
mányoztak a megye földművelői-
nek. „Vigyázzunk ezekre a szer-
számokra — írják a siriaiak — s
ha majd az idő meg a használat
már alkalmatlanná teszik őket,
mi, a község magvetői úgy határo-
zunk, hogy emlékként megőrzünk
egyet az ekék közül és az alábbi
szöveget írjuk rá: IGY FÖNÓ-
DOTT MÉG SZOROSABB TEST-
VERI EGYSÉGBE A MUNKA S A
FÖLDMŰVELÉS 1945 TAVA-

CSIGYÁR ISTVÁN
KÁSA JÁNOS

(Folytatása a III. oldalon)

Több, mint tradíció

Ha Ineuban nem várná az érke-
zőt kellemes, szép városkép —

Megújhdás...

katát és Sebest választottuk, a
hegyi táj varázsán kívül nyilván
arra is gondoltunk, hogy e kis
városok mindig is jó példával
jártak elől az országos verseny-
ben. Tulajdonképpen csupa díja-
zott helységről van szó, hiszen
Pankota legutóbb értékes okleve-
let kapott, Sebes és Ineu pedig
néhány évvel ezelőtt dicséretre
méltó helyezést ért el e nemes
vetélkedőben.

nagy meglepetés lenne. Evek óta
hozzászoktunk ahhoz, hogy ezt
a kis várost a tisztaság, rendez-
ettség és az igazi urbanus-jellel
példaképeként emlegessük. Ma
sem ért bennünket csalódás. Ineu
méltóképpen felkészülve várja a
dolgozók nemzetközi szolidari-
tásának napját.

A város bejáratától kezdve a
legféltreesebb mellékutcsákig min-
denütt ott látjuk a jó gazda, a
városát szerető polgár gondosko-

dásának, szorgalmának nyomait.

Tot loan polgármesterrel járjuk
a várost. Kísérőnk elnézést kér
és betér a napokban megnyíló új
üzletbe, néhány szót vált a fő-
téren épülő tömbház alapzatán
dolgozó munkásokkal és nekünk
addig időnk van arra, hogy ala-
posan szőnézzünk.

— Hát igen, látszik, hogy jó
munkát végeztek. A rend, a tisz-
taság ... a szép virággyások, a
gondozott park mind-mind erre
vall. Az is igaz, hogy volt mire
alapozni.

— Ha arra céloznak, hogy na-
lunk tradíciója van a városzép-
ítési munkának, úgy igazuk van.
De higgyék el, tradícióból nem
lehet megélni. Talán nem veszik
észre mi minden változott itt, de
ha elmondom, hogy egy több mint
4 milliós vállalásból már 2 300 300
lej értékű hazafias munkát ejt

KÁLLAY GYÖRGY
SCHIFF LASZLO

(Folytatása a II. oldalon)

MÁJUS 2 — Románia Szocialista Köztársaság Ifjúságának Napja

Május 2, az Ifjúság Napja teljes jogu, új hagyományként vult be ünnepeink sorába. Ebben az évben is, a Kommunista Ifjúsági Szövetség fennállásának tizennégyedik évfordulóján a lelkes munka, a kommunista párt tisztelettel politikája iránti szeretet és odaadás szellemében emlékezzünk meg róla.

Pártunk és államunk vezetésének határozata nyomán létrehozott Ifjúsági Nap egyik kifejezése az állandó gondoskodásnak, amellyel az ifjú nemzedék, az ország legfiatalabb honpolgárai jelenét, jövőjét, sorsát körülveszik.

Pártunk főtthkarának, Nicolae Ceaușescu elvtársnak a Kommunista Ifjúsági Szövetség megalakulásának 50. évfordulója tiszteletére megtartott ünnepi gyűlésen mondott meleg, lelkesítő szavai minden fiatal számára a megbecsülés szimbóluma és ugyanakkor a jobbra, többre ösztönzés buzdításai maradnak. „Kedves fiatalok! Allítsátok minden lelkesedéseteket, valamennyi tiszta és szép elképzeléseketek a haza szolgálatába, nemzetünk ragyogó jövője szolgálatába, a szocializmus és a kommunizmus ügyének, a világ összes népeivel való barátság és együttműködés ügyének a szolgálatába”

Mint mindenütt az országban, az Ifjúság Napjának a megünneplése Arad megyében is a fiatalos energiák valóságos robbanását, az ifjúságnak a termelési feladatok példás teljesítése érdekében tett erőfeszítéseinek fokozódását, a termékek minőségének javítására, a munkafegyelem megerősítésére, a vállalatok, szántóföldek, iskolák és építőtelepek dolgozóinak május 1 tiszteletére tett vállalásaik teljesítését és tulszárnyalását, a munka és jólét valóságos himnuszát jelentik.

Az ifjúság marxi-lenini szel-

lemben történő nevelésének programjából fakadó feladatok elsajátítását és alkalmazását, az RKP KB 1971 november 3-5-i plenáris ülésén elfogadott határozatok megvalósítását tartva szem előtt, ebben az időszakban a megyei KISZ-bizottság, az ifjúsági szervek és szervezetek számos és változatos akciót szerveztek és szerveznek. Megemlítjük közülük a párt- és állami aktivisták, a tudomány és kultúra képviselőivel, gazdasági egységek vezetőivel tartott találkozókat, amelyek megvitatták a párt dokumentumaiból és határozataiból az ifjúságra háruló feladatokat, a fiatalok helyét és szerepét társadalmunkban, fejlődési, érvényesülési perspektíváit, valamint az ifjúsági mozgalmak kérdéseit, a KISZ nemzetközi tevékenységét stb.

Ezeket a tavaszi napokat az önkéntes-hatalmas munkaakciók fozkására, faültetésre, erdősítésre, legelőtisztításra, sporttelepek építésére és rendezésére, öntözősi munkákra, parkosításra, zöldövezet gondozásra, megyénk falvainak és községeinek szépítésére fogjuk felhasználni.

Május 2-án, hazánk Ifjúságának Napján ezenkívül számos nagy-méretű és gazdag tartalmu kulturális, művészi és szórakoztató megnyilvánulásra, karneválra, versdelutánokra, mezői ünnepekre, sportversenyekre, történelmi és pihenőhelyekre való kirándulásokra kerül sor, amelyek kétségkívül kitűnő alkalmak lesznek a megérdemelt pihenésre és szórakozásra, a szabad idő kellemes eltöltésére. Emlékeztetünk napja marad május 2 drága hazánkban a szocializmust építő, elkötelezett ifjúságnak.

OROS TEODOR,
az Arad megyei KISZ-bizottság
első titkára

Jövőbe néző fiatalok

1. Tizenhat éves, 186 centiméter magas — az utóbbi két évtizedben jónéhány centivel nőtt a fiatalok átlagmagassága —, hülámoshajú, atletta kinézetű srác. A fiatalok megyei képzőművészeti kiállításán ismerkedtünk meg, grafikájával első díjat nyert. Hosszasan beszélgettünk akkor, Tătar Călin elmélyülten, szinte ijesző szakszerűséggel magyarázta az apró részletek jelentőségét, a művészi mondanivaló anyagi megtestesülését. Annál meglepőbb volt, hogy a hosszúra nőtt fiú „kockafejű”, a Ioan Slavici Liceum második éves matematika osztályos diákja. Ion Cott mester a Népi Művészeti Iskolában a legjobb tanítványai közé sorolja, nemrég a Slavici Liceum fennállásának 225. évfordulóján Moise Nicoară, az egykori nagynevű tanárt elevenítette meg a színpadon, idén a megyei olimpiáson a legjobb fizika dolgozatot írta a másodévesek közül.

— Nem azért indultam a versenyen, mert nyerni akartam. Egyszerűen kíváncsi voltam arra, hogy mire vagyok képes.

Amikor az általános iskola elvégzése után a hogyan továbbra kellett válaszolnia, a nyelvek és az egzakt tudományok egyaránt vonzották, sokaig az atomkutatásról álmodozott. Aztán — meséli most — úgy döntöttem, építés leszek, ez a képzőművészethez is közelebb áll, amit nem akarok abbahagyni. A teljesítmény-sportról már így is le kellett mondanom. Az architektúra elvégzése után talán megpróbálkozom a művészettörténettel vagy a színművészeti főiskolával. A művészettörténet szorosan kapcsolódik az irodalomhoz, történelemhez, filozófiához, — nagyon izgalmas dolgok! A színművészet pedig — egyenesen csodálatos! Miért maradtam mégis az építészetnél? Azt hiszem, a fejlődés már az én nemzedékem felnőtt korában azt e-

redményezi, hogy az építészet — funkcionálisát természetesen megtartva — még inkább, talán elsősorban művészet lesz. Ugy értem, ezen a téren sikerül valamit megvalósítanom.

Ebben a fiatalemberben még soha nem merült fel az a gondolat, hogy almai közül bármelyiket ne tudná elérni. Neves nyelvész, atomkutató, építész, színész vagy képzőművész lehetne belőle — a kor, a társadalom, amelybe beleszületett, minden feltételt megteremtett hozzá. Egyedül rajta — tehetségén, szorgalmán, komolyságán múlik, hogy mi válik az álmokból valósággá.

2. A Készruhágyar dokumentációs műhelyének laboratóriumában, a „studio részlegen”, ahogy itt bizalmasan nevezzük, az egyik hatalmas asztal mellett huszeves csinos lány rakosgatja türelmes gondossággal egymás mellé a szabásmintákat, meghuzza a körvonalakat, töröl, ujrakezd, s miután a párméteres szövetdarab a laikus számára furcsa alakzatokkal teli érthetetlen rajzzá válik, elégedetten néz végig rajta. Készen van...

— Amikor megkérdezték, hogy akarok-e itt a laboratóriumban dolgozni, először vonakodtam, pedig előléptetésnek, megtiszteltetésnek számított. Feltem, nem tudom majd úgy végezni a munkám, ahogy elvárnák. A szalagban főműveleteknél dolgoztam, úgy éreztem, nem is rosszul. Aztán mégiscsak elfogadtam. Az első napon valak, tréfásan megjegyezte: ezt a mesterséget nem tanulják, hanem lopják. Valóban sok türelem, jó megfigyelőképesség, kombinációs-készség kell hozzá. Az idősebb, tapasztalt munkatársak segítettek, egyesek 15–20 éve dolgoznak itt, kitűnően értik a szakmát.

(Hogy munkatársai, a kommunista mennyire bíztak benne, bizonyítja az is: egy hónappal ez-

előtt egyhangulag jóváhagyta párttagsági kérvényét.)

Pantea Florica nem egészen három éve dolgozik a gyárban. A szakiskola elvégzése után az esti liceumba felvételizett, közben rendszeresen szerepelt a gyár kultúrsoportjában, nem vonta magától ki a közösségi munkából sem. Munkahely, iskola, tanulás, próbák — még a szórakozásra is kell hogy jusson idő

3. Olyan ember, aki önmagáról, munkájáról nagyon szűkszavun beszél. Azt mondja, nincs benne semmi látványos, rendkívüli.

Valóban nincs. Kocsik Istvánhoz hasonló fiatalok tízezrével akadnak országverte, életpályájukat nagy vonalakban sablonra lehetne leszüktetni. De ezuttal olyan sablonról van szó, ami ellen szükségtelen tiltakoznunk. Nézzük csak: 1960. Elvégzi a szakiskolát, szerszámlakatosként az IAMMBA-ban kezd dolgozni. 1961. Beiratkozik az esti liceumba. Ugyanugy helytáll, mint munka-helyén, ahol komoly, törekvő fiataloként ismerik. 1964-ben felveszik a párttagok sorába. 1970. Technikus képesítést szerez, a technikai iskola esti tagozatának elvégzése után, 1972. április. Fél éve tervezőként dolgozik az IAMMBA-ban, kiváncsian les két és fél éves kisfia legújabb csinjeit, estenként tévét néz, szakkönyvet olvas, színházba jár, vasárnap feleségével felkap az MZ-re, elmegy kirándulni, csodálja a természetet.

Tíz év alatt, gyakorló szerszámlakatosként elsajátította mestersége minden csínját-bínját. Ma szerszámokat tervez a gyár újabb termékeinek megmunkálásához. Huszonkilenc esztendő, terveiről, álmairól sem sokat beszél. A jövőt a ma természetes, szükség szerű, magasabb rendű folytatásának tekinti. Ugyanugy, mint a hozzá hasonló sokszázennyi mai fiatal.

JÁMBOR GYULA

Folytatások az I. oldalról

Megújhdás...

végeztünk, így nyilvánvaló, hogy sokat kellett dolgozni ahhoz, hogy a város olyan legyen, mint amilyennek látják. Nem akarunk megpihenni a babérjainkon. Az évből csupán négy hónap telt el, de ez alatt mi már több mint 4 hektár új zöldövezetel teremtetünk, több mint 8 ezer díszcserjét és facsemetét telepítettünk s néhány nap múlva már zöldell a 12 kilométer hosszúságban elültetett élősovény. Az is igaz, hogy van még sok tennivaló.

— Mivel nincs megelégedve? — Nem is tudom, mivel kezdjem. Talán azzal, hogy egyik-másik középület homlokzata javításra szorul a közvilágítás még mindig hiányos a kereskedelmi reklámok bizony nem mindig izlések de az is bosszantó, hogy egyes lakosok nem saját portájukon, hanem az utcán tartják a szarnyasokat.

— S mivel elégedett a polgármester?

— Mindenekelőtt azoknak a lelkes munkájával, akik fáradságot nem kímélve szabadidejükben sokat tesznek Ineuért. Örülök annak, ha lapjuk olvasói megismerkedhetnek néhány olyan képviselő nevével, mint Hanyecz Pál, Pop Gheorghe, Pantea Vasile, Colca Petru, akik valóban szívükön viselik választókerületük sorsát.

Eddigi eredményeik biztatóak. Számítanak-e idén is helvezésre? — Természetesen szeretnénk

folytatni hagyományainkat. Azt sem tagadjuk, hogy az országos verseny élenjárói közé akarunk kerülni. De erről azt hiszem még korei beszélni.

Nem maradtak meg a szavaknál

Téli délután. A pankotai kulturoththonban az emberek százai gyűltek össze arra a meghitt ünnepségre, amelyen az 1971-es országos városépítési versenyben elért eredményekért járó oklevelet nyújtották át a város polgármesterének. Azon a délutánon sok pankotai szólalt fel. Vállalások hangzottak el s nagy taps köszöntötte Lamos Teodor polgármester szavait: Jövőre nem elégszünk meg a kitüntető oklével, helyezést akarunk elérni az országos versenyben.

De vajon megmaradtak a szavaknál, vagy?

— Nem álltunk tétlenül. Ugy vélem az összesített adatok önmagukért beszélnek. És az adatok mögött az emberek százainak lelkes munkája rejlik. Évi vállalkásunk 3 663 898 lej volt. Ebből már eddig csaknem 3 millió lej értékű bazafias munkát végeztünk. Ez feljogosít arra, hogy reménykedjünk a vállalat jelentős tulszárnyalásában. Mert őszintén meg kell mondanunk, hogy eddig még csak a hagyományos munkákhoz láttunk hozzá.

— Hagyományos munkákhoz? — Igen, Mi hagyományosnak

tekintjük az utépítést, a faültetést, a zöldövezetek ápolását stb. Ezeken kívül tervünkben számos olyan munkát is szerepel, amely ujdonság számba megy nálunk. Mindenekelőtt a strandra, a sportkomplexumra, a városközpont korszerűsítésére gondolok.

— És a szomszédos Magyarádon nincs semmi ujdonság?

— De van. Elég, ha csak az új utat említem. Már megkezdttük az alapozási munkákat, még ebben az esztendőben befejezzük az mtsz-hez vezető bekötőt kikövezését.

— Tavaly nagysikerű versenyt szervezték a kerületek között, volt-e ilyen verseny az idén?

— Volt és van. Az első szakaszban Fusaru Melania, Dinulescu Titus, Cociuba Zena, Poprisar Stefan, Morodan Gheorghe, Tomodan Octavian és Popic Gheorghe képviselők választókerületei tün-tek ki.

Város a hegyek között

A megye északi sarkában meghúzódó Sebes csak látszólag tűnik félreesőnek, hiszen többek között szép természeti fekvésénél fogva a pihenést, fellábilást keresők, a turisták, ha nem is állnak meg, mindenképpen átutaznak rajta. Turisztikai szempontból tehát egyáltalán nem közömbös a kisváros nyújtotta körkép.

Amikor a beszélgetésünkben eddig értünk, kissé rosszallón sz-

kitott félbe Mariș Mihai, a sebesi néptanács alelnöke.

— Turisztikai szempontból sem közömbös, de mi elsősorban magunkért, a város lakóiért dolgozunk. Persze mindannyian örülünk a vendégeknek, turistáknak, de ők afféle vándormadarak, mi pedig itt élünk és szeretnénk, ha környezetünk, szülővárosunk minél szebb lenne.

Es máris sorolja az adatokat. Sebesen sajátos kérdésként jelentkeznek az árvízvédelmi feladatok, amint az alelnök elmondotta, ezen a téren már eddig is igen jelentős eredmények születtek. Csupán a Dézna patak mentén mintegy 8 kilométer hosszúságban végeztek parterősítési munkákat, több új vízlevezető csatornát ástak, kőtisztították az árkokat stb.

Nem feledkeztek meg a járda-és utépítésről, a zöldövezet és parkok rendezéséről, az utcák korszerűsítéséről. Ezen a tavaszon jelentős korszerűsítési munkákat végeztek a Dornei és Republi-i utcákban és az Aradi uton.

Gondolom említésre méltó megvalósításnak számít a Dézna patak partján épített sétány, amely máris kedvenc pihenőhelyévé vált a sebesieknek. És reméljük sikerrel tudjuk elvégezni másik nagy vállalkozásunkat is, a strand építését, amelynek munkálataihoz már hozzákezdttünk.

Ambícióban Sebesen sincs hiány. A néptanács felelős vezetői-nyel beszélgetve, nem titkolták azt az elhatározásukat, hogy ők is jó helyezést akarnak elérni az országos versenyben.

Nem vállalkozhatunk valami-féle jóslatra. Még csak a verseny első szakasza zárult le. Ineu, Pan-

kota, Sebes, — bármelyik, vagy éppen mindegyik érhet el kiemelkedő eredményeket. Hogy melyik lesz az élenjáró, az elsősorban a város lakóin múlik.

A sebesi Hősök tereén fordul meg autóink. Megcsodáljuk a hatalmas vázákban pompázó virágokat és máris indulunk a meggyesékhely felé.

Ünnepvárás. Sokasodnak a nemzetiszínű és vörös zászlók. Diszbe öltözk a megye, az ország.

A munka...

Újságjaink — közöttük a Vörös Lobogó — napokon keresztül közzélték országunk, megyénk dolgozóinak ünnepköszöntő eredményeit, azt az elhatározásukat, hogy mindent megtesznek az április 18. pártplenáris intézkedéseinek és határozatainak valóra váltásáért.

Homogenizálódó, nagy történelmi építőmunkában részt vevő társadalom tagjaiként ünnepeitünk. A május elsej lobogók, — az Országos Konferencia előestjén — párt iránti hűségünket, lelkesedésünket, népiünk szeretett vezetője, Nicolae Ceaușescu elvtárs iránti odaadásunkat jelképezik.

Szívünk lüktetését, töretlen akaratunkat, hogy nem kíméljük erőfeszítéseinket, mindent megteszünk a sokoldaluan fejlett szocialista társadalom építéséért.

Május elseje ezt jelenti szülőföldünkön.

A legnagyobb méretű munkát, amit valaha is ismert a történelem.

A negyvenkét- ezredik

A Szerszámgépgyár öntödéje a magasan daru csilingelt. Lassan, méltóságteljesen vitte előre a több száz kilós vasmagot. A majdnem kész esztergaagy forma fölött imbolyogva megállt, majd óvatosan engedte le terhére. Kempf József, az egyes brigád vezetője is rendszerint jelen van az ilyen fontos műveleteknél. Most is ott volt. Szürke overallos, vasporos kezű társai között és személyesen dirigálta ezt a nagyon kényes műveletet. Intésére megállt egy percire a hatalmas idom. Pantea Dumitru, Lukács János, Stan Cornel, Schneider Károly és Taut Cornel figyelmesen figyelték közre a vasmagot, majd beállították. Így már pontos helyére került e fontos segédeszköz.

A formázást is végignéztük Marghescu Mihai mérnökkel, a részleg művezetőjével. S azt is, hogy a hatalmas öntőgolyóból csordogáló folyékony lávává hevített fémek formába kényszerítették. Pörkölt vas, kén és kvarc szaga terjengett az öntődében. Az elszívóberendezés csápjain keresztül azonban szinte pillanatok alatt eltűnt a felszálló kékeszürke füst.

Egy újabb esztergaagy készült el ekkor. A legszerűsebb számítások szerint is a negyvenkét-ezredik. Ennyit készített el az öntőde vagyis a jelenleg élenjáró részleg dolgozói az üzem fennállása óta. S nem sok idő telik majd el, amikor ez az esztergaagy is mint kész termék hagyja el az üzem területét. A szereldében ugyanis jelenleg a negyvenegy-ezerötszázadik esztergát szerelik éppen. S ha arra gondolunk, hogy az öntődének hathónapos előnye van a megmunkálókhoz szemben, a legegyszerűbb számtani művelettel is kiszámíthatjuk, hogy az említett felemelő pillanatnak már szeptember végén szemtanúi lehetünk.

T. S.

Fekete Sándor, a Szerszámgépgyár műköszörlője a szakma „titkait” tárja fel Ripas Alexandru tanulóknak.

(Folytatás az 1. oldalról)

CSILLAGOK FELÉ... SZÁN, A SZABADSÁG ELSŐ HÓNAP- JAIBAN...

De jó lenne megtalálni azt az ekét! Ezzel indultunk utnak. Megsem tudnók mondani hamarjában, hány siriai kapun zörgöttünk. Jártunk Stan Floreanál, Apătean Petrunál, Selejan Pavelnál, Șimăndan Petrunál és másoknál, az idősebb generáció tagjainál, akik ma is féltve őrzik szívükben azoknak a hősi napoknak az emlékét.

„A munkások? Jöttek, szinte minden vasárnap. Javították a megrongálotti szerszámokat. Emlékszünk, hogy ekéket hoztak, meg ekekapát. De hogy hová lettek ezek a szerszámok, arra már nem emlékszünk, nem tudjuk... nem tudjuk...”

— Csak egy utolsó kísérletet még! — kérleljük Petcovici Teodor elvtársat, a néptanács elnökét, aki velünk együtt barangolta be a községet szelvényben, házról házra. — Nézzük meg ismét Lăzărescu bácsit, nem tért-e haza? Nála kezdjük körutunkat, ott is fejezzük hát be.

Kopogtatunk a kapun, férfihang recsen az ugató kutyára, lángra lép bennünk a remény.

Mint az acélsodrony szálai

Talán keresve sem találunk semmi különösét Moldovan Livius traktoroson. Olyan ember, mint a többi. Emlékeinek közhírré csupán, hogy éppen őt választottuk egyik riportalanyunknak. Mert ha valaki, akkor az ő sorsa olyan szorosan fonódik össze mezőgazdaságunk fejlődésének folyamatával, mint az acélsodrony megbonthatatlan szálai. Pécskán született, ott él, ott dolgozik. Valamikor, legényember korában, az a három hektár föld teremtette meg a kenyerét, amelyet a szüleitől jussolt. Most meg az egész pécskai határ! És mivel egykor az a három hektár elég szűken teremtett meg mindent, ami szükséges volt a háznál, Moldovan Livius korán felismerte, hogy másként kell alakítani a sorsát. Másként, de miként?

— A párt mutatt rá a mi igazságunkra — mondja. — A kommunista párt nyitotta fel az én szemem is. Tizenegyediként nyújtottam be felvételi kérvényemet, amikor nálunk, Pécskán, 1950-ben a közös megalakult. De azt az igazságot is a párt szavai nyomán ismertem fel, hogy napjainkban olyan otthonra talál a gép a termőföldekben, mint bármelyik nagyüzemben.

Kézenfekvő volt a döntés. El, tanfolyamra Bukarestbe, gyakorlati munkára az akkor még szintén gyermekcipőben topogó Brassói Traktorgyárba, aztán vissza Pécskára gép- és traktorállomást alakítani. Most szerelő lakatos, de ha kell, úgy megüli a traktort, mint bármely gépész, pedig már nem tartozik a fiatalabb korosztályhoz.

Molnár András bácsit, a pécskai Steagul roșu termelőszövetkezetben ismertük meg. Ősz óta nyugdíjas, de nem tud elszakadni a gazdaságtól. Porciót is váltalt, mert ahogy mondotta „jó ez az akkord globál,

— Hogyne emlékeznék, hiszen én is kaptam egyet az ekék közül. Földet is használtam a számomra, lovakat is adtak. Így dolgoztam egészen ötvenkilencig, amíg csak be nem léptem a gazdaságba.

— Hát az eke?

— Bevittem mindent, ami kellett. Ott volt annak a helye.

— Vajon megvan-e még?

— Már hogy lenne? Ki dolgozik ma lövontatásu ekével? Ha jól tudom, ócskavagygyűjtéskor odaadták a hasznavehetetlen ekéket is...

Visszakerült tehát oda, ahonnan elindult. A munkásokhoz, a kohóba, hogy új, hasznos formát öltözzön és ismét megállja a helyét az idő egy töredéke során. Mert ez az élet rendje, az állandó körforgás, hiszen az anyag örök! Kevés a valószínűsége, de az is feltehető, mert elméletileg lehetetlen nem létezik, hogy a soha el nem évülő anyag éppen a siriai szövetkezeti paraszthoz került vissza egy traktor, egy kombajn vagy éppen egy korszerű négyfejes eke részeként. Hiszen a szövettség, amely évtizedekkel ezelőtt ötvöződött, ma is él és virágzik, jobban, mint valaha.

tagoknak, gazdaságnak egyaránt.”

— Ötvenkétben, amikor a községbe jöttem, alig volt néhány valamire való gépünk.

Ez akkor volt. Két évtizeddel ezelőtt, de azóta nagyon fordult a világ itt, Pécskán, ahol a négy szövetkezeti gazdaságban románok, magyarok és más nemzetiségűek dolgoznak együtt, megbonthatatlan testvériségben azonos célért, éreznek együtt, azonos ütemre dobbanó szívvel.

Hárman beszélgetnek a pécskai gépe-

Gépmadár és világszínvonal

Amikor Pécskára érkezünk, még csak nem is szemerelt az eső. A község határában tejfehér szitakötőhöz hasonló repülőgép körözött alacsonyban a haragoszöld buzátláblak fölött, cseppfolyós ködöt csapva maga mögött a növényekre.

De amire a Steagul roșu termelőszövetkezet székházába értünk, Csiki Edgár mérnököt, a gazdaság elnökét is beavarta már a sűrűn hulló eső a mezőre.

— Eppen a repülőből jövek. Be kellett szüntetni a munkát, amíg esik.

Avintul, Timpuri noi, Steagul roșu és Ogorul. Négy termelőszövetkezet, s megannyi külön-külön gazdasági ágazatban szakosított.

A szakosítás kérdése hosszú évekig foglalkoztatta a Timpuri noi tagságot is. Végül aztán a növények szarvasmarha hizlalt mellett döntöttek. Igen helyesen, hiszen összjövedelmük 65 százalékát ez a termelési ág biztosítja.

A Steagul roșu szövetkezetbeliek „speciális” a vetőmagtermesztés. Idén több

öltési állomás egyik irodahelyiségében. Három kommunista: Rusu Gheorghe — mérnök-igazgató, Zavoda Vasile és Mester Pál — mechanikusok. Mi meg hallgatjuk, hallgatjuk, de közben — bocsássanak meg nekünk — egészen másra gondolunk. A múlt, a kezdetre, amikor ez az ujonnan megalkult intézmény mindössze néhány régi típusú erőgéppel, ósdi ekével, vetőgéppel, aratókötővel és cséplőgéppel rendelkezett. Csak az emberek lelkesedése volt páratlan, éppen úgy, mint manapság. Micsoda nagyszerű esztendő volt az 1954-es, amikor a fejlődő román mezőgazdasági gépgyártás sikerei folytán, 45 új IAR típusú traktort kaptak! Csak hogy még akkor is 450—500 hektár szántóföld jutott egy-egy erőgépre, a buzatermés pedig csupán elvétve haladta meg az 1300 kilós átlagot.

Csak nehezen jutnak el tudatunkig a szavak, amelyek közvetlen közelünkben hangzanak el a „ma” nevében.

„Százkilencven modern traktor; hatvanhatsz kombajn; korszerű vetőgéppark; konyhakertészeti traktorok, palántaültetőgépek...”

Ezekről beszél a három szakavatott ember.

— Talán nem érdektelen megjegyezni, — hangsúlyozza Rusu mérnök — hogy a jelenlegi traktor- és gépparkunk értéke megközelíti a 40 millió lejt, s ma már egy-egy traktorra csak 77 hektár szántóterület jut.

— Ne vegyük dicsekvésnek, de úgy érzem, mi emberek is hozzájárultunk ehhez a csodálatos technikához. Munka, pontosabban menet közben, tanultunk meg uralkodni felettük — fűzi hozzá Zavoda Vasile.

— Jól mondja — tesz pontot az elmondottak után Mester Pál. — Én immár 22 esztendeje művelem brigádommal az Avintul termelőszövetkezet fölött. Ha nem dolgoztunk volna jól, nem ragaszkodtak volna hozzánk évtizedeken keresztül.

mint ezer hektár területen vetettek búzát, búkkönyrt, borsót, kukoricát és hereféléket.

Nehéz, nagyon nehéz olyasmit leírni erről a négy gazdaságról, ami ne tűnne közhelynek, hiszen annyit foglalkozunk velük lapunk hasábjain. Talán azt kellene még ide írtatni, hogy e két pár szövetkezet ebben az esztendőben több mint 2200 tonna műtrágyát használt fel a termőterületek feljavítására. Kontrasztként hadd álljon itt az is, hogy 1962-ben minálössze hat tonna jutott ebből a nélkülözhetetlen vegyi anyagból az egész községre. A szövetkezetekben foglalkoztatott, felső foku képzettséggel rendelkező szakemberek száma pedig ma már eléri a tizenötöt.

Összefogás, testvéri egység, megbonthatatlan szövetség. És mindennek fölött a párt bölcsessége. Ezek a legvívóbb erők vezettek Pécskán és Sirian, de az ország minden községében és falvában a lövontatásu ekétől a traktorig, a kombajntól a repülőgépig, és tovább a gépmadártól a csillagokig.

Az első vonalban

Az épülő Vegyipari Komb.nát emberi krónikájához (5.)

Május elsejére készül az ország, május elsejére készül a telep.

— Hogyan?

Buda Ioan, a megyei pártbizottság aktivistája válaszol:

— Munkával, ütemes tervteljesítéssel, ezzel ünnepeketünk a legjobban.

— És még valamivel — szól közbe Sarafoleanu Ioan, a pártalapszervezet titkára. Az igazgató elvtárs most tért vissza Angliából és kellemes meglepetés várta.

— Milyen meglepetés?

— Vállalatunk országos élenjáró lett. Mi is hivatalosak vagyunk Kolozsvárra, a zászlóadást ünnepségre.

Megérdemlik a kitüntetést, járjuk a telepet. Egy épület mellett megállítottunk egy fiatalembert, bemutatkozunk.

— Fakó Dénes vagyok — nyújtja a kezét a fiatalember.

Hallottunk már róla. A legkiválóbb szakemberek között említi a nevét.

— Honnan került ide, a telepre?

— Messziről, nagyon messziről.

— S aztán miért választotta éppen Aradot?

— Hát, hogy legyen még egy UTA szurkoló — mondja mosolyogva s aztán komolyra fordítja a szót: — Meg hogy építsünk magunknak egy műtrágya gyárat.

— Hívták?

— Igen, hívtak. A tengerparton voltam, Mangalián, a csoportommal. Hát jön egyszer egy elvtárs a vállalatból s mondja,

hogy a csoportfelelőst keresi. Én volnék az — mondom. — Ilyen fiatalon? — csodálkozik rám — Hát, én már

30 éves vagyok, nem olyan fiatal kor az, aztán én is kérdeztem az elvtársától: talán nem bizik bennem, mert fiatal vagyok? Ha nem bizik, nézze meg ezeket a felhőkarcoló szállodákat, ezek a mi bizonyítványaink. Igen, fiatal vagyok, a legfiatalabb a csoportban, de azért megjártam már egy pár építkezést.

— S a család?

— Hozok magamnak egy lányt Gyergyó-

ból. Csak egy valami kell hozzá: a lakás, Lakás...

Sok emberi probléma merül fel egy ilyen nagy építkezésnél.

— Sokan kérnek lakást? — tesszük fel a kérdést Sámarchitan Florin elvtársnak, a szakszervezeti bizottság elnökének.

— Nem kis probléma, de megoldjuk. Segítenek a helyi szervek. Mert nézzék kérem, százával telepítjük ide évente a családokat, természetes, hogy emberi feltételeket kell biztosítani nekik. A jó szakember megérdemli a városi komfortot.

— S még mit biztosítanak az embereknek?

— Hát jó fizetést... Ezzel mindenki elégedett... Most épül a klub, a kávézó. A régi barakk-kávézó már kicsi, sok időt vesz el, hogy csak váltásban szolgálhatunk ki. Kétezer embert kiszolgáló kávézó-éttermet építünk. Másfél hónap múlva kész is lesz.

— Nem túl nagy luxus ez?

— Nemcsak az építőknek kell a kávézó, hanem a kombinát jövő dolgozóinak is.

Emberek. A telep emberei. Kivel folytatjuk irásunkat? Chetan Florentin vasbetonszerelővel? Draga Teodor lakatossal? Dumitrache Mihai mechanikussal? Tulcan Zaharia építésszel?

A riport az ötéves terv végéig folytatódik.

Addig, amíg felépül és teljes kapacitással üzemelni fog az Aradi Vegyipari Komb.nát.

Am ezt már nem írjuk, — hanem az építők. Aradért és az orszáért.

KILIAN SÁNDOR
SCHIFF IASZLÓ

Sámarchitan Florin: — Nemcsak az építőknek kell a kávézó...

Nagy István a dolgozók nemzetközi szolidaritásáról, régi május elsejéről

Több mint két évtizede hallgattam Nagy István előadásait a romániai magyar irodalomról. Az eltelt csaknem negyedszázad alatt Kolozsvárott, Aradon és Bukarestben irodalmi esten vagy gyűlésen figyeltem felolvasását, hozzászólását. Egy-egy irodalmi matiné után keveset beszélgettünk is. Igazi találkozásaimat Nagy Istvánnal mégis művei jelentették a számomra. Csak az az író tudja olyan szenvedéllyel a forradalmat embert ábrázolni, akinek élete József Attilához hasonlóan egybeforrt a proletariátus sorsával, célkitűzéseivel. Már zsege ifjú korától bekapcsolódott a munkásmozgalmakba, s a Román Kommunista Párt tagjaként részt vett az illegális szervezett harcban. Többször letartóztatták, börtönbe vetették és megkínálták. De megtűrni, megfélemlíteni nem tudták. A forradalmi harc érlelte íróvá: „A szervezett szocialista munkásság nélkül — vallja — soha sem lettem volna azzá”. Ifjúkori élményei és munkásmozgalmi tapasztalatai formálták modern munkásiróvá, aki hőseinek ábrázolásában a forradalom távlatait keresi. Hogyan avatja őket a szolidaritás élménye, az öntudatosodás folyamata a szocializmus katonáivá.

Azon a szombat estén, a kolozsvári Malomárok mellett baktattam. A Sétatér friss tavaszi illatát, a virágborított fákat megcsodálni, emlékeimen elmerengni nem időzhettem. Szurkoltam: megtalálom-e Nagy István Pavlov utcai házat: otthon lesz-e, s ha igen, nem alkalmatlanodom-e? A házat könnyen megtaláltam, mert mindenki ismeri Nagy Istvánt. Becsengettem hát, s az író kedvesen tessékelt dolgozószobájába. Megvallom, a megilletődöttségtől alig mertem körülnézni. Annyi bizonyos, hogy láttam: körös-körül a sok könyvet, Gaál Gábor képét, Gy. Szabó Árpádai fametszetét a falon és a nagyon sok pirosminta népi varrottást, amellyel a kerevetet, asztalt, székeket leterítették. Nagy István azonban kedvesen, bátorítón segített át kezdeti zavaromon. Kérdezte, mi járban vagyok. Mondottam: régi május elsejei emlékeiről szeretném kifag-

gatni. S ezzel indult is a beszélgetés.

— Kérem Nagy István elvtársat, mondja el: miben látja május elseje jelentőségét?

— Véleményem szerint május elseje, a munkásosztály nemzetközi harcának jelentősége semmivel sem csökkent, sőt növekedett az elmúlt negyedszázadban. Annál is inkább, mert a régi, klasszikus értelemben vett munkásosztály mellé most felzárkózik a színes proletariátus, felzárkózik a gyarmati és félgymarmati népek szabadságharca is. Eppen ezért a nemzetközi összefogásra ma még fokozottabb mértékben szükség van. Ebben a harcban nagy fontossága a szocialista országok munkásosztályának, parasztágának és értelmiségi dolgozóinak nemzetközi szolidaritása. A szocialista országok nemzetközi szolidaritása a példaadás erejével hat, mert bebizonyították, hogy ez a harc sikerre vihető. Ez a küzdelem áll valóban a világméretű fejlődés élvonalában, példája követendő, hasonló sikerrel kecsegtet. Különösen nagy együttérzéssel és elismeréssel gondolunk a hős vietnami nép szinte emberfeletti küzdelmére a betolakodó amerikai imperialisták barbarizmusával szemben.

— Románia nemzetközi szolidaritásának nagyogó, történelmi jelentőségű példája volt Nicolae Ceausescu elvtárs látogatása az egyes afrikai országokban. Az Ön által említett követendő példa erejével hat Románia Szocialista Köztársaság fejlődése is arra, hogy az elnyomott népek harca milyen sikerrel kecsegtethet. Arra kérem Nagy István elvtársat, idézzon fel emlékeiből a hajdani május elsejéről. Ifjúságunknak az illegális éveit már történelem. Az Ön élményeit bizonyára szívesen olvassák s nagy hatást gyakorolnak rájuk.

— Visszaemlékszem, a Szovjetunió a két világháború közötti időszakban fejlődésének viszonylag a kezdetén, egyedül állott ezzel a példával. Még nem képviselte azt az erőt, amelyet ma az egész szocialista rendszer képvisel.

sel. Az imperialisták azt hirdették, hogy a szocializmus agyag-lábakon áll. Emlékszem, rám milyen lelkesedéssel hatott, hogy Leninék sikerre vitték Oroszország proletariátusának, minden dolgozójának harcát. De a tökéletes rendszert egész államapparátusával igyekezett megakadályozni, hogy ennek a szolidaritásnak kifejezést adjunk. Be nem vallottan, páni félelemmel próbálták mindent elkövetni, hogy a munkások és a haladó emberek lelkében megindult változásnak ne adhasanak kifejezést. Félelmükre jellemző volt, hogy a felzárkózás előtti tíz esztendőben sehol sem engedték meg, hogy május elsejét a munkások megünnepeljék. Már egy héttel május elseje előtt, akiket csak tudtak, igyekeztek összefogdosni. Magam is vagy kétszer-háromszor a kolozsvári rendőrségi fogdában töltöttem. Más hasonló társammal együtt május elsejét. Ilven alkalmakkor sem tudták azonban megakadályozni, hogy ne ünne-

peljünk, ne emlékezzünk meg a nemzetközi szolidaritás jelentőségéről ott benn, a fogdában.

— Hogyan emlékeztek meg a börtönben, azok között a rendkívül nehéz körülmények között május elsejéről?

— Be voltunk zsúfolva egy közös nagy cellába. A felkészültebbek közül egyik-másik előadást rögtönzött május elseje történetéről és jelentőségéről, a szocializmus győzelmének szükségszerű elkövetkezéséről. És bizony, ha nem is harsogó hangon, de még az Internacionálét is eldudoltuk. A börtönből aztán nem letörve kerültünk ki, hanem a gyengébbek megerősödve, s az erősek még konokabban vetették magukat a harcba. Sohasem felejttem el találkozásomat 1935 májusában. A jilavai börtönben egy Horváth nevezetű elvtárral. Az volt a feladata, hogy május elsején bontsa ki a menet élén a vörös zászlót. Abban az évben már harmadszor került börtönbe, mint visszaeső bűnös. Vakmerő, hatalmas termetű, igazi zászlóvivő volt. A sok verés azért nem nyomorította meg. Mindig a névsort követelték tőle, de soha ki nem tudták verni belőle még a kapcsolatait sem.

Kitanulva a rendőrségnek ezt a fogását, május elseje előtt a párt. azután kiadta a jelszót: „Tünjön el mindenki hazulról!” Ugyhogy ezt követően nem sikerült letartóztatniuk az ismertebb munkásokat.

— Hogyan emlékeztek meg akkor, szabadlában a dolgozók nemzetközi szolidaritásának napjáról?

— Mivel gyűlést nem szervezhettünk, tömegkirándulásokat rendeztünk a Kolozsvár környéki erdőbe. Azok tisztásein két-három száz elvtárs összegyűlt. Marx, Engels és Lenin idézetekkel tűzdelt beszédek és előadások tartottunk. Az illegális éveiben is működő kulturális-agitációs csoportok verseket, jeleneteket adtak elő. Felolvastunk egy-egy börtönből kicsempészett levelet a fogságban szenvedő elvtársaktól. Petőfi, Ady, József Attila és más

költők verseit elevenítettük fel. Akkori szavalóművésznők, Brassai Viktor szavatai lelkesítették az összegyűlteket.

Egy-egy ilyen kirándulásról hazatérve, estefelé az ifjak többször is megpróbálkoztak spontán tüntetés látszatával összeverődni és úgy bevonulni a városba. Egy alkalommal, a 30-as évek közepén táján sikerült eljutniuk a Sétatér közepéig, ahol a mozgósított rendőrség verte szét a kíséreltet.

A hatósági terror azonban sosem tudott megakadályozni bennünket abban, hogy az ifjú kommunisták segítségével röpcskéket szorjünk szét, ahova lehetett vörös zászlót tűzzünk ki. Így került a főtéri templomtoronyra is egyszer a vörös zászló. Ezenkívül színes krétával kerítések, falakra jelszavakat írtunk. Ezek az akciók persze mindig kockázattal jártak, mert május elseje után az egy-egy elfogott elvtárs felett hadbírság ítélezett, miután kihírdették az ostromállapotot az országban.

— A felszabadulás után Nagy István, a közéleti ember és az író mindig a munkások, dolgozó parasztok és értelmiségiek forradalmi tudatformálásának munkálkodott. Utóbbi nagy önéletrajzi regényciklusa — a Sáncalja. Ki a sánc alól és a Hogyan tovább? — írói munkásságának. Művészetének legjavát szintetizálja. Most azt kérdezem az írótól: „hogyan tovább?” Mikor jelenik meg a negyedik kötet?

— A regény negyedik kötetén dolgozom. Sokféle megfordult a fejemben ezzel kapcsolatosan, mert nehezebb feladatok elé állítottam az előző három. Először kerül a politikum, az írók közötti munka s ez azzal a veszéllyel fenyeget, hogy beszárthat az elbeszélés. Meg szeretném tartani az életem, a három kötetre jellemző cselekményszöveget. Az első három kötetrel nagyon utolértem magam, egy év különbséggel megjelentek. Ezzel, a negyedikkel, 1944-ig akarok eljutni, de még két esztendőbe is belekerül, hogy elkészülök vele.

Megköszöntem a beszélgetést, a kolozsvári Pavlov utcai házában eltöltött néhány órát, s élményekkel gazdagabban jöttem haza, hogy elmondjam, mit hallottam Nagy Istvántól.

Nyárnyitó napnak május elsejét tartottuk. Május elsejére virradólag a külvárosokban, s nálunk a Sáncoldában is, láthatatlan kezek zöld ágakkal tűzdelték tele a kapufélfákat. Számunkra, gyerekek számára megfelfújhatatlan lillók lappangtak a kapufélfák váratlan kizöldülése mögött. Tündérekre gyanakodtunk, hiszen mire felébredtünk, a mi kapunk is lombot hajtott. Édesanyánk beszélt tele a fejünket tündérekkel. Őt igazolták az iskola könyvtárából kikölcsönzött meséskönyvek is. Mi, ha valakit a leánykák vagy az édesanyjuk közül igazán szépnék, jónak néztünk, Tündér Ilonához hasonlítottuk. A szép fogalmára más jelzőket nemigen ismertünk. Később Csipkerózsikával, Argyélus királyfival gyarapodtunk.

Édesapánk a május elsejei kapufélfák csodaszámába menő zöldbe borulását másképpen látta. Egy izben bennünket, gyermekeket is be akart avatni az ő látásmódjába, anyánk azonban ezzel intette le: korai még nekünk a mindentudás és szebb is egy, a tündérekkel.

A velünk és körülöttünk zajló történelem nem hallgatott rá. Nem tudom, egy évvel később vagy korábban történt-e, apám az egyik vasárnap kora délelőtt kézenfogva magával vitt a Lép-

cső utca aljába. Többen várták ott. Közöttük a harmonikás Pali bácsi, ez alkalommal hangszer nélkül. Kimentünk a nagypiacra, a Széchenyi-kút közelébe. Valamért a nagy hasu kofák sietve szedelőzködtek, kivált a babos köte-nyes hóstati asszonyok. A kegyes és hűtys fabódék gyorsan becsukták deszkajtaikat, felhúzták lappantyúikat, amelyek pulként szolgáltak. Az egyik sá-

formált. Odakiállt valakit a tengersok népnek. Azután egy másik férfi lépett a helyére, s hosszan, messzecsengő hangon beszélni kezdett.

Semmit sem értettem abból, amit mondott. A tömeg néha „ugy van, ugy legyen, abcu, le velük” kiáltásokkal szakította félbe. Hirtelen összezavarodott előttem a sok fej és arc. „Gyalázat, gyalázat!” — kiáltásokat hallottam, bo-

vágtattak. Apám nagy későre a sátor mögül bukkant elő. Csorgott róla a verejték, kissé vérző ajkát törölgette.

— Gyere! — Haragosan tette hozzá: — Látod, megint a torunknak ugrottak.

Hazavitt. Utközben ígérgette, visszahozta ezt május elsején. — Ugy nézd majd a kapufélfákat, mintha vörös zászlók lengedeznének a zöld ágak helyén.

ünneplik, mert hiszen nem egykönnyen vehetik észre a naplopó madarászok. A lovas rendőrök meg biztosan annak örvendének, hogy ezen a napon kivonhatják fölöslegesnek látszó hosszú kardjukat, s a munkáslegényekre emelhetik. Ez a zagyvalek azután sem tisztult ki a fejemből egészen, miután erről az ünnepről apám Ryeen dalt dúdolt: „Végre újra itt van május elseje.”

A levegő dallal van tele. Zengedezzik mi is dalunk.

Mindnyájan testvérek vagyunk.

Annyi bizonyos, ettől kezdve május elseje sokkal izgalmasabb napnak ígérkezett a korábbiaknál. Édesapáért szurkolhattam, nem szabadlajak-e össze a lovas rendőrök. Milyen diadal volt, mikor tuljárt az eszükön, s kapunkon ott virított a zöld ág. Csakhogy azután sem ült el az izgalom. Apám elment hazulról, s egész nap nem mutatkozott. Anyám szívszorogva várta, egyre várta. Estefelé kifogyott a türelemből és ő is elment. Éjfél táján tért haza apámmal. Míg megvacsoráztak, félálomban édesanyám felsóhajtott: — Csak tudnám, hogy meg mli megérjük azt a nagy napot, amit Tatai Gyula jóslóigat. Mit gondolsz, István, megérjük?

— Miért ne? — felelte apám. — Hallhattad, napról napra erősödünk.

Nagy István

Sáncalja

(Részlet)

tor mögül apám erős lába asztalt cipelt elő, nekem egy konyhaülőkét kellett utánavinnem. Kirakták a piac közepére. Minden irányból vasárnapi ruhás munkásnép özönlött arra felé. Volt közöttük, köcsögkalapos kőműves és nyomdász. Kapitány Géza bácsi postáspapában. Jöttek nők is, némelyiknek gyermek a karján. Édesapám többedmagával szorosan az asztal mögött várakozott. Az odaérkezők közül néhányan kezét szorították vele. Majd az egyik az ülkére hágtott, arról fel az asztalra. Tenyerével tölcserít

tok kalimpáltak a fejek fölött. Majd egy seregnyi kivörösödő arcu ember közé ékelődve kivont kardú lovas rendőrök pillantottak meg. Dulakodtak velük.

Édesapám sápadtan kézenfogott, bevitt két sátor közé, meghagyta. ne mozduljak onnan, amíg értem nem jön. Aztán elsieltett valahova. Sokáig vártam rá. A kiáltózsombokból összeverődő lármá távolodott. Üvegcsörömpölés, lopatcattogás hallatszott. Lopva kipillantottam. A piac üres volt már. A főter felé lovas rendőrök

Igy tudtam meg, hogy a városközeli erdőkhöz vezető utakon május elsejére virradó hajnalokon lovasrendőrök nyargalásznak. A zöld ágakat hozó munkáslegényeket hajkurásszák. Mesélt édesapám egyebet is május elseje jelentőségéről, magyarázatai azonban összekeveredtek az iskolában hallottakkal. Tanítóink szerint május elseje a madarak és a fák ünnepe, én ehhez hozzátettem, hogy a lovas rendőrök is. Ugy gondoltam, hogy a fák első lombjaik kihajtását, a madarak e lombok közé rejtett fészkeiket

BOSZORMÉNYI ZOLTÁN

Májusi szél

Május,
szép beteljesülése a világnak
te, ki egycsokorba gyűjtöd
mindazokat, kik
a munkáért, békéért, szépiért
akarattal összefognak.
S a májusi szélben
a Párt zászlaját
lengeni látom
mindenütt, szerte a világon
a szivedben lengeni látom
küzdő, szép emberiség.

Műkedvelők köszöntője

Hetek óta próbálnak, készülődnek a megye műkedvelői. A hűvös, esőre hajló idő veszélyezteti a tervezett szabadtéri előadásokat, de a táncosok, énekesek a művelődési otthonokban, illetve Aradon a Kulturpalotában és a Vörös Trió munkásklubjában lépnek a közönség elé.
Hosszu lenne felsorolni a különböző együttesek műsorszámait, ezúttal inkább csak a municipiumban fellépő műkedvelők ünnepi programjáról számolnánk be.
A Kulturpalota kisterme régen nem látott ilyen színes forgatógot. A terem jelentős részét a filharmónia, a municipiumi művelődési ház és a Vagongyár egyesített népi zenekara foglalja el. Szólamonként gyakorolnak. A művelődési ház külföldön is nagy sikerrel vendégszerepelt táncosai éppen az egyik nehéz figurát ismétlik. Egyszerre dobbannak a lábuk, tökéletesnek látom a produkciót, de Buda József tánc-

mester az árnyalati hibát is észreveszi.

Az egyik sarokban régi ismerősömet, Gáll Mihály vagongyári munkást látom. 19 évi műkedvelő múlt áll mögötte.

— Arad megyei táncgyüleget mutatunk be — mondja. — Az utóbbi időben heti három próbát is tartottunk — fűzi hozzá Dr. Toma, a táncsoport irányítója — szeretnénk szép műsorral meghálálni a támogatást.

Az ineni kulturház együttese is készülődik, de a táncosoknak fenntartott helyen egyelőre a pécskaiak ropják a magyar táncot.

Hirtelen csend lesz a teremben. Zahu Ioan, a municipiumi művelődési ház igazgatója, az egész műsor irányítója jött ad: kezdődik a főpróba.

Az Arad megyei műkedvelők legszebb műsoraikkal köszöntik az ünnepet.

P. P.

Aradi Tavasz—1972

Negyedizben

Negyedszerre rendezzük meg az Aradi Tavasz kulturális-művészeti fesztivált, amely évről évre gazdagítja megyénk szellemi életét, hagyományát és szimbólumát, az alkotó erők tevékenységének mérlegévé és távlatának felvázolásává válik. Szerves alkotórészévé a szocializmus nagyszertű művét építő egész népiünk, a szocialista román nemzet jellemző erényei megnyilvánulásának. Ezzel ezt, szenvedéllyel munkálkodni e nemes eszmény megvalósításán — ma szocialista társadalmunk minden tagjának hétköznapijához tartozik, mindennapijához azoknak, akik az örösi aggregátok vezérlőasztalainál, a korszerű gépek mellett dolgoznak vagy ott, ahol népiünk szellemisége a kultúrában és művészetben ölt testet.

Azt akarjuk, hogy az idei Aradi Tavasz, ez a sokoldalú kulturális művészeti esemény, amely egyre jobban összeolvad megyénk lakosai szellemi szükségleteivel és követelményeivel, teljes mértékben megfeleljen a dolgozó tömegek, a különböző foglalkozású, mesterségű és koru emberek igényeinek.

Az egyre szélesebb követelményeket és igényeket kielégítő, a kulturális-művészeti rendezvényekbe a megye egyre több helységét bevonó Aradi Tavasz megünneplése megyénk román, magyar, német és más nemzetiségű lakosai szellemi értékeinek felvonultatása, a szocializmus építésének szolgálatába állított nemes érzések és szenvedélyek megnyilvánulása lesz.

Mit nyújt az idei Tavasz

Atlagos jellege lehetővé teszi a fesztivál számára az elmúlt években nagyot fejlődött gazdag és változatos művészeti tevékenység további felvirágoztatásához való hozzájárulást. Ugyanakkor célul tűztük ki a szűk, provinciális jelleg kiküszöbölését, amit az is tükröz, hogy az ország rangos művészeti intézményeinek, ismert tudományos személyiségeinek, irodának, zeneszerzőinek, előadóművészeinek egész sorát hívtuk meg. A kiemelkedő művészeti-tudományos személyiségek zöme az aradi táj szülőtte. Tevékenységük mozzanatainak fellelkesítésével alkalmat teremtenek számunkra ahhoz, hogy mélyebben megismerjük pártunk és államunk bel- és külpolitikája egyes vonásainak, egyes társadalmi-gazdasági jelenségek lényegét és jelentőségét. Örömmel üdvözölhetjük Aradon Tiberiu Popovici akadémikust, Ștefan Pascu dr. docens egyetemi tanárt, a kolozsvári Babeș-Bolyai egyetem rektorát, Dan Papuc egyetemi tanárt, a temesvári egyetem matematika fakultásának dékánját, dr. Elena Popovici kolozsvári egyetemi tanárt, dr. Ștefan Munteanu egyetemi tanárt, a temesvári egyetem prorektorát, dr. Rațiu Onoriu kolozsvári egyetemi előadótanárt, Csűrös István dr. docens professzort, dr. Lőrincz László bukaresti egyetemi tanárt, a kolozsvári, temesvári, bukaresti egyetemek más képviselőit.

A fiatal aradi tollforgatók, a szép szó művészetének kedvelői párbeszédet folytathatnak kedvenc szerzőikkel Aradon, Ineun, Pécskán, Sebesen, Șirlián, Német-szentpéteren, Lippán, ahol irodalmunk olyan kiváló személyiségeivel találkozhatnak, mint Mihai Beniuc, Ion Omescu, Dumitru Ra-

du Popescu, V. Rusu Șirianu, Damian Ureche, Tóth Mária, Franyó Zoltán, Szász János, Franz Storch, Heinz Stănescu.

Az ünnepségek során Aradot meglátogató Bukaresti Nemzeti Színház, a Temesvári Állami Opera, a kolozsvári Gheorghe Dima konzervatórium, a Nagyvárad-i Állami Színház, a Szebeni Állami Színház, a Temesvári Állami Magyar Színház szereplése ismét alkalmat nyújt a jól ismert színészekkel, a nagy művészi értékű alkotásokkal való találkozásra. Olyan gazdag társadalmi és erkölcsi tartalmu színdarabokat láthatunk majd az aradi színpadon, mint I. Omescu: Iadul și pasărea, Horia Lovinescu: Omul care..., Delavrancea: Apus de soare, V. I. Popa: Take, Ianke și Cadir, Paul Everac: Simple coincidențe stb.

Ifjúságról — ifjúságnak

Az Arad municipiumi és egy egész sor más helység fiataljai számára lehetőség nyílik arra, hogy élénk vitákban vegyenek részt az eszményekről, emberi értékekről, munkáról és hazafiságról, hogy olyan ismert előadóművészeket hallgassanak meg, mint Maria Slătinaru (Bukarest), Elena Sereda (Bukarest), Aurora Ienei (Bukarest), Corina Chiriac (Bukarest), Călin Marian (Bukarest), Sara Buțiu (Kolozsvár), Ion Iercoșan (Kolozsvár), Alexandru Fărcaș (Kolozsvár), Elena Vasile Brănișteru (Temesvár), Gheorghe Sara (Temesvár), Nicolae Stan (Temesvár), hogy megismerjék a „művészet kapui” felé haladó legfiatalabb aradi előadóművészeket.

Az a tény, hogy jelenlétiükkel ismert muzikológusok is megtisztelnek (D.D. Botez, Mircea Neagu, Vasile Donose) nem véletlen, ellenkezőleg, a megyénk iránt, zenei, koreográfiai együttesei iránt érzett rokonszerv és megbecsülés jelei. Ezek az együttesek az utóbbi években egyre ismertebbé váltak a nagy vetélkedőkön, fokozott mértékben járulva hozzá a tömegek esztétikai neveléséhez.

Folklórnap

A fesztivál utolsó napján énekel, táncol, szín- és hangszimfóniával kedveskedünk a folklór szerelmeseinknek. Az aradi tájak lakóinak küldöttéi elviszik szellemi kincseiket a népviselet nagy seregszemléjére, a népművészeti vásárra, a jókedv és öröm, népiünk életképességének és optimizmusának megnyilvánulásaira.

Szeretnénk, ha ebben az évben az igényes kulturális művészeti rendezvény még mélyebb nyomot hagyna megyénk lakosságának tudatában, ha fokozott érdeklődést váltana ki nemcsak helyi szinten, bizonyítva a mai aradi kultúra valódi értékeit. Megyénk vezetőségének figyelmé, állandó irányítása, anyagi és erkölcsi támogatása, a lakosság egyre nagyobb érdeklődése, a kulturális jelenségek egyre sokoldalúbb megértése, ennek az óhajnak a valóra válását vetíti előre.

MARTIN AUREL tanár,
az Arad Megyei Szocialista Művelődési és Nevelési Bizottság elnöke

A IV. és V. oldalt
MÓZER ISTVÁN
szerkesztette

Május elseje reggelén korábban felkeltem, mint máskor. Kileptem az udvarra, de apám már megelőzött. Éppen az utca felőli oldalról, a kerítés második oszlopának hasadékaiból vette ki a hagyományos fehér lapocskát. Nézetem, miként hajtogatja, simítja figyelmesen ki és olvassa. Lassan betűzte, meg-megállva, néhány másodpercig elgondolkozva, majd újra kezdte az olvasást. Kezembe nyomta nekem is a röpcét. Én is elolvastam szóról szóra, bár sok mindent az apróbetűs írásból meg nem értheltem, csak megéreztem, hogy a felhívás nekem is szól, s ez izgalomba hozott. Mindketten, apa és én, a kerti padra ültünk, átölelte vállamat, s még egyszer felolvasta a rövid szöveget, majd összehajtogatta a papírt, s mellénye zsebébe dugta. Hallgattunk mindketten: én kevés és kusza gondolataimat, ő, mintha befelé tekintene felzaklatott lelkebe vagy talán egyszerű érzéseivel átölelte a széles nagyvilágot, amelybe a kikelet erős szárnycsapásaival megérkezett, akárcsak hozzánk, május elseje.

Anyá nem késelt az uzsonnacsomagokat elkészíteni, s mi ketten elindultunk a gilihi kísérőbe, ahol, amióta eszemet tudom, május elsejét a zöldben töltük. Egy fecsoport, többnyire hatalmas jegenyék, kővér és nyerszöld fű, kákás tó, hal és vizimádár — ez volt Gilán.

Százak jöttek feleségükkel és gyermekeikkel azon a reggelen, közeli és távoli rokonaikkal. Az emberek plédekét, újságokat terítettek a fűre vagy a tavasz illatát árasztó természetes szőnyegre ültek. Kirakták elemózsiás kosaraik terhé, a ládákából a sörös-

üvegeket, ledobták kabátjaikat, s ingeik, mint fehér pontok világítottak körös-körül a zöldben. Előkerült valahonnan egy tangóharmonikás is, aki mindent tudott játszani. Táncoltak keringőt, hórát, csárdást, sirbát, mialatt telt hangú tenorok és baritonok vidáman, szépen és kedvvel énekeltek.

Egyszer aztán, arrébb, egy félreeső tisztáson, melyet sűrű bokrok öveztek, egy sarokban, ahol nagyobb volt a csend, a férfiak „hetest” kezdtek játszani. Apának partnere tőzsomszédunk,

Ion Jivan

Dúdoló

Szücs Pali volt, akivel hetenként kártyáztak, s értették egymást a szemhunyorítás, szájsücsörítés, szemöldökösszevonás jelzésrendszerével, hogy mikor kell zsizrozni. Még verte ott a blaitot Tóni bácsi is, akit „bruderschaft”-nak neveztünk el, már nem tudom miért. A negyediket nem ismerem. Lassanként körük gyűlték a kibicek is, akik egy adott pillanatban már jóval többen voltak, mint a kártyázók. Megjelent két nő is. Ismertem őket, a textilben dolgoztak. Bennünket, gyerekeket, elzavartak, akkor nem tudtam, miért.

Kártyáztak és beszélgettek. Lassan keverték a lapokat, ráérősen, mintha jobban szeretnének beszélgetni, mint játszani. A tangóharmonikás ezalatt megszaki-

lás nélkül muzsikált, pontosabban hosszasan improvizált hangszereken egy magasfekvésű melódiát.

Azán apa egyszerűen csak magához intett. Mellémtem a fűbe. Egy számomra ismeretlen dalt kezdtek énekelni. Halkan énekeltek, suttogva, de tisztán, a szavakra jobban ügyelve, mint a dallamra. A dal, mintha a föld mélyéből, a világ alsó rétegeiből szivárgott volna föl, s az ég felé forró szélként csapott, mint amidőn vihar készül. Három teljes strófat énekeltek, s az akkordokon kísérté azt a csodás dallamot. Énekeltek és arcuk komoly, szemük fényes és kissé párás is volt. Mindazonáltal, hogy a dal nem hatolhatott el tíz méteres körzetben túlra, az volt az érzésem: átör az emberekig, az asszonyokig és gyerekekig, akik az élettől zsongó erdőben a közelünkben maradtak. A dal befejeztével ismét a „hetes mindent visz” követte, s tiszta szívből játszottak!

— Mit énekeltek, apa? — kérdeztem utban hazafelé.

— Nehogy holnap az iskolában énekelni kezd. Ez az Internacionálé. Megtanulod, biztos, ha eljön az ideje.

— Miért énekeltek suttogva?

— Sok fül hallgatózott ott, s nem az ő füleknek való volt.

— És miért beszélgettek többet, mint kártyázatok?

— A mi munkásdolgainkról beszélünk, kislám, Nőjj csak fel, megtudod te is. Mindent a maga idejében.

Igy hallottam én is először, egy május elseji napon, azt az éneket, amely meghódítja a világot, és amelyet ma gyerekek tanulnak az iskolában.

MÉSZÁROS ISTVÁN fordítása

1972. április 30.,

Vasárnap

Napkelte 5.09, napnyugta 19.19 órakor. Az évből eltelt 121 nap, hátra van még 245.

- 1870-ben született Lehar Ferenc zenészerző
- 1896-ban hunyt el Traian Demetrescu, költő
- 1949-ben megalakulnak hazánkban az első pionírosztagok
- 1965-ben hunyt el Lyka Károly, festőművész.

ÉRTÉKES FILMEK

DACIA: Az elveszett erdő (r) (9.30, 11.45, 14.15, 18.30, 20.45). STUDIO: A kis fürdőző (f) o. (10.12, 14.30, 16.30, 18.30, 20.30) MUREȘUL: Nem szeretem a hétfőket (f) (10.12, 14.16, 18, 20) IFJUSÁGI: Rajzfilmek (10) Oliver (a) 14, 17, 20; PROGRESUL (Ujarad): A bolondok hete (r) (10, 15, 17, 19). SOLIDARITATEA (Gáj): Az oszlop (r) (14, 17, 20). CFR (Grădiște): Brabanti Genoveva (o—s) (15, 17, 19)

A VIDEKI MOZIK MŰSORA

LIPPA: BD a hegyekben és a tengeren (r). INEU: Start az örökséghez (a). CHIȘINEU: CRIS: A kaktusz virága (am). NAGY-LAK: A 420-as törvénycikk (f). KÜRTÖS: BD riadókészültségben (r). PANKOTA: Száz dollár a seriffnek (am). SEBES: A 420-as törvénycikk (f). SZENTANNA: A testvérek (r). PECSKA: A repülőter (am). ȘIRIA: Hello Dolly (am). VINGA: A vörös sátor (o—sz). BUTYIN: Hétfővas betyárja. Ratu tejelelemkisasszony hozománya (r).

HÉTFŐTŐL

DACIA: Mary Poppins (am.) (9.30, 13, 16.30, 20). STUDIO: Tizenkét szék (sz) (10, 14, 17, 20); MUREȘUL: Félix és Otília (r) (10, 14, 17, 20). IFJUSÁGI: Strogoff Mihály (b) (10, 14, 16, 18, 20) (2-án 10 órakor helyette rajzfilmek); PROGRESUL: Ismét a szerelemről (sz) (17, 19). SOLIDARITATEA (Gáj): Doktor Mabuse láthatatlan karmái között (NSZK) (17, 19). CFR (Grădiște): Holnap Mexikó (f) (17, 19).

A VIDEKI MOZIK MŰSORA

LIPPA: Strogoff Mihály (b). INEU: 1-én Az oszlop (r) 2-án: Nyári napok (r). CHIȘINEU: CRIS: Az álmok táblája (f). NAGY-LAK: Hogyan robbantottam ki a második világháborút (f). KÜRTÖS: A CL ügy (cs). PANKOTA: Alfa Rómeo és Julia (m). SEBES: A boxoló (f). SZENTANNA: Gens diák és a baba (NDK). PECSKA: A neretva: ütközel (j). ȘIRIA: A Pál utcai fiúk (m). VINGA: Az idő ahlakai (m). BUTYIN: Nulla délkör (f).

ÉRTÉKES SZÍNHÁZOK

VASARNAP, április 30-án 16 órakor: Take, Ianke și Cadir, 20 órakor: Titrații (B. Bérlet Vigonqyár).

HÉTFŐN: május 1-én 20 órakor: Sus pe acoperiș în sac.

KEDDEN, május 2-án 16 órakor: Sus pe acoperiș în sac; 20 órakor: Take, Ianke și Cadir.

CSÜTÖRTÖKÖN, május 4-én 20 órakor: Take, Ianke și Cadir (H. Bérlet) (A. Vörös Triko gyár, November 7 gyár, ICIL és Építő-Szerelő Vállalat).

ÉRTÉKES HANGVERSENY

Az Aradi Állami Filharmonia szimfonikus zenekara vasárnap, április 30-án 11 órakor a Kulturpalota nagytermében szimfonikus hangversenyt tart. Vezényel Peter Richter de Rangenier (NSZK), közreműködik Nicolae Brândus

Műsorán: Glück Iphigénia Aulisban — nyitány; Beethoven V. Imperiál zongoraverseny és Csajkovszkij V. Szimfónia. Jegyek a Kulturpalota pénztáránál kaphatók.

ÉRTÉKES SZÍNHÁZOK

Vasárnap, április 30-án 10.30 órakor: Iancu Jianu.

Tájékoztató

Ma nyílik meg a Déznai Halászcserda

A megyénk fejlesztésére, szépítésére irányuló sokoldalú intézkedések között fontos helyet foglal el a turisztikai hálózat bővítése. Az Arad Megyei Turisztikai Igazgatóság törekvése újabb értékes megvalósításban, konkrétizálódott: a Déznai Halászcserda felépítésében. Az érdekes létesítmény Május 1. tiszteletére el is készült.

Dézna közelében, az Arad—Moneasa utvonalmellett, szép természeti környezetben, rusztikus stílusban épített, népi művészeti elemekkel díszített turisztikai objektum várja a kirándulókat, autósokat. A csárda konyhájában finomabbnál-finomabb ételkülönlegességek készülnek, míg a közelben lévő két halastó a horgászok „paradicsoma”. Még azt is

eláruljuk, hogy akik néhány napot itt szeretnének tölteni vagy a csárdában kapnak szállást (itt 12 személyt tudnak elszállásolni) vagy a csárda körül elhelyezett kis kétszemélyes turistaházikókban. Ne felejtsek hát: megyénk e jelentős turisztikai létesítménye májtól kezdve „teljes” üzemmel várja a vendégeket.

Mindenkét érdekel!

■ A Megyei Egészségügyi Igazgatóság közölte, hogy április 30-án, május 1-én és 2-án a kórházakban a megszokott orvosi gárda mellett, reggelente 2—3 óras orvosi konzultációt is tartanak (az orvosok rotációban teljesítenek szolgálatot).

■ A Nagypolitikai belgyógyászati osztályán mindhárom napon reggel 8 óráig este 20 óráig lesz ügyeleti szolgálat: főhangsúly az elsősegélynyújtás biztosításán lesz.

■ Ugyancsak naponta 8—20 óra között tarti egészségügyi ügyeletet a Gyermekek kórház elsősegélynyújtási osztálya.

■ A vidéki egészségügyi körzetekben éjjel-nappal lesz szolgálatos orvos és asztalasszony.

■ A Crișan utcai fogászati központban éjjel-nappal lesz orvosi szolgálat, amely sürgősségi esetekben nyújt segítséget.

■ A repülőterén készenlétben áll az Aviasan egyik repülője, hogy nyomban utnak indulhasson, ha a szükség megkívánja.

■ A mentőállomáson (telefon 113-13) kiegészítő mentőkocsikat is beállítanak a három napra, hogy a hívásoknak minél gyorsabban eleget tehessenek.

★
Április 30-án az Avram Iancu téri 71-es, május 1-én és 2-án a Köztársaság uti 72-es GYÓGYSZERTÁR éjjel nappal a lakosság rendelkezésére áll.

Az üzletek nyitvatartási ideje

Április 30-án, vasárnap a kenyér-, tej- és hentesüzletek 6-12 óra között, a többi élelmiszerüzlet 7-12 óra között tart nyitva. A dohányárudák vasárnapi program szerint működnek, míg a piacok 12 óráig.

Május 1-én, hétfőn minden üzlet zárva lesz. A piacok reggel 5-10 óra között működnek.

Május 2-án, kedden, a kenyér-, tej- és hentesüzletek az önkiszolgáló élelmiszerboltok és minden városnegyedben egy-egy élelmiszerüzlet vasárnapi program szerint tart nyitva. Hasonló a dohányárudák programja is. A Meresiev piacra a megszokott egész napi program szerint működik.

A KISZ municipiumi bizottságának rendezvényeiből

• MÁJUS 1. Turisztikai tájékoztató verseny a Csálai erdőben. Gyülekezés reggel nyolc órakor az erdőszáznál.

Céllövő verseny a városligeti lövöldében, reggel 8 óráig.

MÁJUS 2. Este 7 óráig karnevál a Constructorul Maros-parti sporttelepén. A műsorban: kosztüm-parádé, népzene és könnyűzene énekesek vetélkedője, szórakoztató játékok, fáklya felvonulás, tűzijáték stb.

A CEC közli

A kamatozó és autónyeresémes takarékpénztárak április 27-én megtartott első negyedévi húzásán az alábbi számokat sorsolták ki megyénkből: 702-1-7590, 702-1-33708, 702-265-100, 701-142-301, 702-1-30812, 702-219-260, 702-1-17602, 702-1-37344, 702-1-17781, 702-1-37471, 702-1-19956, 702-1-38553.

Szerkesztette:

BALAJ KATALIN

Huszonöt év múltán

Idézet a Jövő 1947 április 30-i számából:

„Az aradi Szaktanács május elseje alkalmából a következő felhívással fordul a szervezett dolgozókhöz:

FÉRFIAK, NŐK, IFJAK! ELVTÁRSÁKI! Folytatjuk harcunkat a kollektív szerződések alkalmazása, az ellátási szervek és étkezdek kielégítő megszervezése, az üzemek és szabotálók megbüntetése, az ipari és mezőgazdasági termelés növelése érdekében.

Dolgozzunk azon, hogy az országot, a széles népi tömegek és ne a bankárok, nagybirtokosok és reakciós nagyparasok érdekében építsük ujja, akik a lakosság bőrén élnek.

Éljen az aradi dolgozók egységes harca a reakció ellen!

Éljen a munkásosztály egységes fellépése!”

A Municipiumi Postahivatalnál tudtuk meg

A háromnapos ünnep alatt — április 30-án, május 1-én és 2-án a következő postahivatalok teljesítenek szolgálatot:

— az 1-es számú postahivatal (nagy posta, Republicii ut 46-48) naponta 6.30-21.00 óra között;

— a 2-es számú postahivatal (a Nagyalállomáson) naponta 8-12 óra között, csak csomagokat adnak ki;

— a 3-as számú postahivatal (Postávarul utca 4-6) naponta 8-12 óra között, itt is csak csomagokat adnak ki.

Öt perc kikapcsolódás

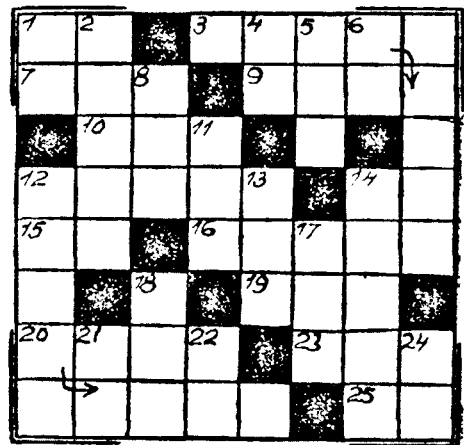
Kiss Jenő május elsejét köszöntő verséből idézzük a függőleges 2. 14. a vízszintes 9. 19 (ez utóbbit visszafelé olvassuk), valamint a vízszintes 3 és a függőleges 12 sorokban. A sorrendre tessék figyelni! A versszakasz így hangzik:

Szellőt, zászló-ringatót!
Reggel ébresztő zenét,
S végig boldog, vig napot
Hívjon labdázni a rét
S felfrissülni a liget.

A két utolsó sort is Önök küldik! Először megismétlik a 2. 14. 9. 19 sorokat, majd a vízszintes 3 és függ. 12-t.

VÍZSZINTES: 1. 365 nap; 7. Arcsin; 10. Görög építészeti stílus; 12. Visszafelé: Bóla; 14. Emőd közepe; 15. S. M.; 16. Régi római öltözködés; 20. Nem alszik el; 23. Néma — románul; 25. Tagadószó.

FÜGGŐLEGES: 1. Egész; 4. Ö. E.; 5. Majdnem Elli; 6. Dunai Sándor; 8. Rag; 11. Mező; 13. Két vége van; 17. Madár neve és kut része; 18. Sebhely; 21. Igeköti; 22. Szolmizációs hang; 24. Személyes névmás.

Helyes megfejtés (április 23): Zaráma, Natasa, Inesilla, Arina, Olga.

— Hallo, Smith ur?
— Igen.
— Maqa 12, aki tegnap kimentette a fiát a folyóból?
— Igen, én voltam.
— S hova lett a fürdőnadrágja?

A szabadság a szükségszerűség felismerése.

(Engels)

ÉRTÉKES SZÍNHÁZOK

Az Aradi Meteorológiai Központ jelenti: ma, április 30-án gyengén változó idő. Éjjel és a reggeli órákban derült égből, napközben átmeneti felhőzet, amikor fűtő eső. A domb- és hegyvidékeken zivatar lehetséges. Méréseket keleti szél. A hőmérséklet állandósul. A várható legalacsonyabb éjszakai hőmérséklet mínusz 1 és plusz 4, a legmagasabb nappali hőmérséklet pedig 14 és 20 fok között változik. Reggel 4 és hét óra között helyenként derékfázis lesz.

Várható időjárás május 1-én és 2-án: továbbra is változó idő. Átmeneti felhőzet és fűtő zápor lehetséges. A hőmérséklet fokozatosan emelkedik.

Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsa

TÖRVÉNYEREJŰ RENDELET

a törvényes rendelkezések megsértésével épült egyes személyi tulajdonú ingatlanok állami tulajdonba vételéről

Az egyre jobb lakásvizonyok biztosítása szervesen hozzátartozik a dolgozók élet-színvonalának szüntelen emelésére irányuló párt- és állampolitikához.

E célkitűzés megvalósítása keretében az utóbbi évek során széleskörűen fejlődött a személyi tulajdonú lakások állami támogatással történő építése, amiben egyre több állampolgár részesült.

Megállapítást nyert azonban, hogy egyes haragszó személyek, visszaélve a București municípiumi néptanács végrehajtó bizottságában, a Suceava megyei néptanács végrehajtó bizottságában, valamint állami intézmények és gazdasági egységek vezetőségében betöltött felelős tisztségükkel, a törvényes előírások és a szocialista etika és méltányosság elveinek megsértésével építettek maguknak személyi tulajdonú lakásokat, illetve előnyben részesítettek más személyeket ilyen lakások építésében.

Tiszteletlenül eljárásokhoz folyamodtak, s ennek nyomán rendkívül nagy összegű állami hitelekhez jutottak és a finanszírozás megkezdése előtt hozzáálltak az építési munkálatokhoz. Pótlólagos, illetve a tervekben és a költségelölirányzatokban szereplő munkálatokhoz képest jóval magasabb minőségű munkálatokat hajtottak végre, ami indokolatlanul magas anyag- és munkaerőfogyasztáshoz, a költségek nagy túllépéséhez vezetett, s ezt az építő szervezetek törvénytelenül állami alapokból fedezték.

A telek kiutalásával, hitelek folyósításával, az építési tervkészítésével és építésével kapcsolatos és a törvényes előírások megsértésével kötött jogi okmányok érvényének megszüntetése, valamint a közvagyonnak okozott károk megtérítése céljából,

Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsa e l r e n d e l i:

1. SZAKASZ. — Állami tulajdonba és București, illetve Suceava municípium néptanácsának közvetlen ügykezelésébe mennek át a következő ingatlanok:

— a bucurești-i str. Paris 45 A szám alatti ingatlan a melléképületekkel és a Pop

Simion, Anca Ana, Melinte Maria, Pop Virgil Ion és Pop Rodica Elena, Purece Istare és Purece Ana, Gălațeanu Ion és Gălațeanu Elvira, Vanghiză Cristu, Olteanu Mircea és Olteanu Martha, Dumitrescu Ion és Dumitrescu Ileana, Soilovici Mauriciu és Soilovici Sonia, Giurea Anastasie és Giurea Ana részére kiutalt területtel együtt;

— a București-i Alea Zoe 28 szám alatti ingatlan, a melléképületekkel és az Ispas Dumitru Traian és Ispas Maria Eugenia, Lupas Adrian és Lupas Simona, Lupas Ovidiu részére kiutalt területtel együtt;

— a București-i str. Pangrati 23 szám alatti ingatlan a melléképületekkel és a Pirvu Virgil és Pirvu Maria részére kiutalt területtel együtt;

— a București-i str. Sandu Aldea 56 szám alatti ingatlan a melléképületekkel és a Murguleț Nicolae és Murguleț Ana nevére kiutalt területtel együtt;

— a Suceavai Alea Nucului 1 szám alatti ingatlan a melléképületekkel és a Moroșan Gavril és Moroșan Rodica részére kiutalt területtel együtt.

2. SZAKASZ. — Az 1. szakaszban foglalt személyeknek București, illetve Suceava municípium költségvetési tartalékából viszszafelelt az előleg fejében letett összeget, valamint a lakásepitésre kapott hitelek számlájára a jelen törvényerejű rendelet keltétől bezárt részleteket.

Ugyanabból a költségvetési forrásból megtérítik a jogosult intézményeknek a lakásepités céljára általuk nyújtott hiteleket.

3. SZAKASZ. — Az 1. szakaszban foglalt ingatlanokból a lakóknak a jelen törvényerejű rendelet keltétől számított 15 napon belül ki kell költözniük. Ugyanakkor București, illetve Suceava municípium néptanácsa kiutalja ezeknek a szükséges lakterületet a hatályban lévő törvényes szabályoknak megfelelően.

NICOLAE CEAUȘESCU,

az Államtanács elnöke

Vörösnnyakkendősök

A terem régen elcsendesedett. A rendezett sorok felbomlottak. Az utcát hangosan kiáltó, jókedvű gyermekcsereg árasztja el. Az iménti élményeket mesélik. Átszólnak egymáshoz az utca tulsó oldaláról, ketten-hárman a villamosmegálló, mások az autóbusszra várakozók csoportjába vegyülnek. S bár a város más-más részébe igyekeznek, összetartoznak valamennyien. Nyakukban ott a háromsarkú kendő, a munkásosztály vörösrózsás zászlajából egy darabka. Szimbólum. Együtt tartoznak. A pionírszervezet fűzi egybe lelkes seregeket. Összetartoznak, akár románul, magyarul vagy németül szólnak is az ünnepi összejövetel nagy pionírnégyesegében, és az árbórcra felkuszó táborzászló alatt. A testvéri összetartozás alakítja, formálja őket, hogy segítsék egymást a tanulásban, szabadidőben. 1949-ben láttam az első pionirokat. Az akkori pionírszervezet tagjai ma meglelt emberek. Gyerekeik nyakán van most a nyakkendő.

... Ezernyi tárgyat gyűjtöttek össze a megye kincskeresői a most zárult történelmi, népművészeti kiállításra. Fáradságtalanul gyűjtötték a nép alkotó fantáziájának, kiapadhatatlan munka- és életszeretetének tárgyai bizonyítékait.

... Öt óra, a második Országos

Pionírkonferen-

cia óta a pionír-

csoportokban szerve-

znek érdeke-

sebbnél érdeke-

sebb akciókat. I-

dős emberekhez

kopogtatnak be,

meglátogatják ö-

ket, bevasárolnak,

segítenek nekik...

... Vidám sere-

gük az erdők, me-

zők virágát gyűj-

ti. A természet

gazdagon kínálja

kincseit. Nem

hagyják elkallódni

a hasznos gyógy-

növényeket, a ma-

guk készítette

fényképeket albu-

mokba ragasztják,

élményt idéző bi-

zonyítéknak ak-

korra, amikor a

szekrény mélyére kerül a vörösnnyakkendő is a többi emlék közé.

... A hálmágyi pionírok a vetélkedők során saját készítésű ijakkal bizonyítják a gyermeki ügyesség, ötletesség frissességét. A nagylaki, kürtösi liceum, az aradi 4-es számú iskola szakkörei — határőrök, tűzoltók, milicisták barátai — pedig azt hirdetik, hogy bizony számíthatnak rájuk a felnőttek...

Még fülemben csengenek a kórus szárnyaló dallamai. A színpadon ott látom a pioníregyenruhás kislányt. Verset mond. Köszönetet a gondtalan életért:

„Ha trombitámat megfúvom

s a dobomat megpergetem,

ma teneked szól, szép hazám,

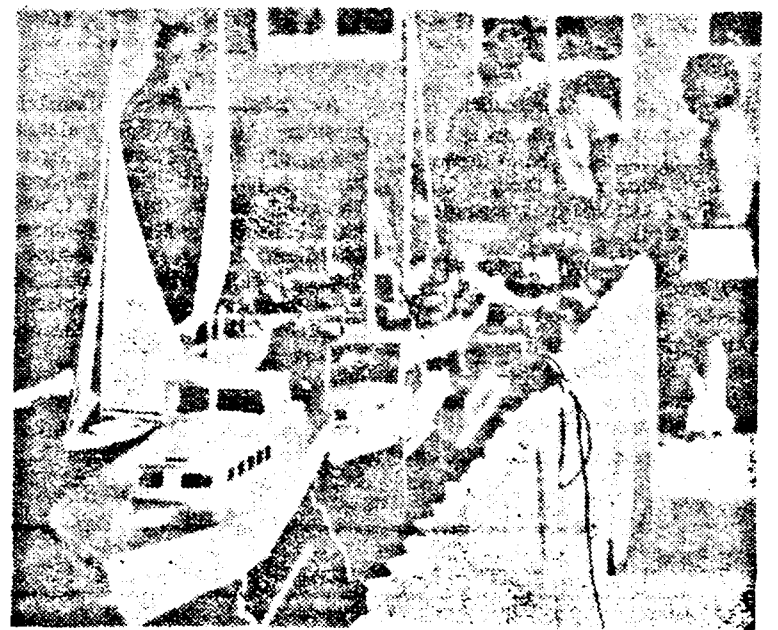
vig pionír-üdvözlőtem,

teneked szól, ki felnevelsz,

és célul tűzöd ki elem,

hogy nőjlek nagyra, és erős,

bátor ember legyek én.”

Rajzmodellezők között a pionírházban.

Az Arad Megyei Művelődés és Nevelési Bizottság, a Népi Alkotásokat és a Műkedvelő Tömegmozgalmat Irányító Arad Megyei Központ rendezésében nyit meg tegnap délelőtt az Alecsandri utcai Fórum teremben a megyében működő amatőr képzőművészeti körök tagjainak szatirikus rajz- és karikatúra kiállítása. A kiállítás május 7-ig tart nyitva.

HETI TV MŰSOR

Vasárnap, április 30.

8.15 Reggeli torna. 8.30 Pionírműsor. 10.00 Faluműsor. 11.10 Leonard Bernstein. 12.00 A haza védelmében. 12.30 Magyar nyelvű műsor: Május 1 — a dolgozók nemzetközi ünnepe: Ünnepköszöntő eredmények. Forradalmi és tömegdalok a marosvásárhelyi Pedagógiai Intézet kórusának előadásában. Ifjúságunk: Tamás Pál — Fischer István riportja. A mezőgazdaság szövetkeztetésének befejezésének 10. évfordulója: népdalok és népi táncok a Maros együttes előadásában. Létyai János verseiből. Könnyűzene Józsa Erika és Horváth Károly előadásában. Molnár Ferenc egyik jelenete Csiki András és Elek Eszter szatmári színészek előadásában. Gyermekműsor. 14.00 Sport: szabadfogású birkózó Európa-bajnokság, labdarúgás: Anglia—NSZK, szünetben ADAS-sorsolás. 16.05 Szórakoztató műsor. 16.45 Az óriások földje (zársz. epizód). 17.35 1972. május 1 — a szocialista országok dolgozóinak ünnepköszöntő eredményeiből. 17.50 Megyei kórusverseny. 19.15 Műsorismertetés. 19.20 1001 este. 19.30 Híradó. 20.00 A hét riportja. 20.25 Hazafias dalok. 20.35 Haiducij lui Șaptecai — román játékfilm. 22.00 Könnyűzene. 22.30 Hollandiai képek. 22.45 Híradó. 23.00 Sztárparádé.

Hétfő, május 1.

9.00 Ünnepköszöntő dalok. 9.30 Apori Muhtar — kalandfilm gyermekeknek. 11.00 Népdalok és népi táncok. 12.00 Sport: Szabadfogású birkózó Európa-bajnokság; a női kézilabda EB kupájának döntője. 14.45 Népek dalaiból és táncából. 15.45 Emberek és tettek. 16.00 A katonák életéből. 16.45 1972. május 1 — Dokumentumfilm. 17.00 Műsorismertetés. 17.05 Rajzfilmek. 17.25 Fiatal népdalénekesek. 18.10 Riport: Egy költő naplójából. 18.30 Lángoló ég — kalandfilm. 19.20 1001 este. 19.30 Híradó, május 1-i beszámoló. 20.10 Zenés irodalmi-műsor. 20.50 Jó estét tavasz! 21.50 Walt Disney-film. 22.40 Híradó. 22.50 Románcok és bordalok.

Kedd, május 2.

9.00 Gyermekműsor. 11.00 Szimfonikus zene — Jehudi Menuhin és Robert Masters. 12.00 Román népzene. 12.15 Nemzetközi lovasverseny — Labdarúgás: Szovjetunió — Peru. 14.15 Tézene. 16.30 Délutáni szórakoztató műsor. 18.00 Fiatal könnyűzene-énekesek hangversenye. 19.00 Emberek és tettek. 19.15 Műsorismertetés. 19.20 1001 este. 19.30 Híradó. 20.00 Riport az ifjúságról. 20.25 Zenés szórakoztató műsor. 21.05 Játékfilm: A világ minden aranya. 22.40 Híradó.

Szerda, május 3.

9.00 Telex. 9.05 Tv-riport — részletek egy költő naplójából (ismétlés). 9.25 Ballett (ismétlés). 10.00 Francia nyelvleckék (14). 10.30 Haiducij lui Șaptecai, játékfilm (ismétlés). 12.00 Híradó. 15.30 Tv-iskola. 16.30 — 17.00 Angol nyelvleckék (13, ismétlés). 17.00 Labdarúgás: Rapid-Steaua. 18.45 Mezőgazdasági adás. 19.10 Pronoexpressz-híradás. 19.20 1001 este. 19.30 Híradó. 20.05 Költők szavalnak versekből. 20.20 Filmmuzeum: Tábornokok éjszakája. 22.30 24 óra.

Csütörtök, május 4.

9.00 Telex. 9.05 Óvodásoknak. 9.30 Könnyűzene (ismétlés). 10.00 Angol nyelvtanfolyam — 14. lecke. 10.30 Filmmuzeum: Tábornokok éjszakája (ismétlés). 12.40 Híradó. 16.30 — 17.00 Német nyelvtanfolyam — 13. lecke (ismétlés). 17.30 Magyar nyelvű adás. Tartalmából: Riportok és kommentárok: Majtényi Erik jegyzete; Márki Zoltán költő a szocialista nevelési-kulturális tevékenységről; A székelyudvarhelyi városi szakszervezeti tanács együttesének ének- és táncműsorából stb. 18.30 Gazdasági adás. 19.00 Könnyűzene. 19.15 Híradó. 19.20 1001 este. 19.30 Híradó. 20.00 Fiatalok önmagukról. 20.45 Humor: Kalandok a kőkorszakban. 21.10 Dr. Christian Barnard sajtóközleménye a szívátültetésről. 22.00 A Cantabile szextett műsorából. 22.30 24 óra. A szocialista országokból.

Péntek, május 5.

9.00 Telex. 9.05 Tévériport (ismétlés). 9.30 Sztárparádé. 10.00 Német nyelvtanfolyam

14. lecke. 10.30 Ah és a teve — folytatásos gyermekfilm (ismétlés). 10.45 Humor: Kalandok a kőkorszakban (ismétlés). 11.10 Teodora Lucaciú énekel (ismétlés). 11.35 Könyvek és eszmék (ismétlés). 12.00 Híradó. 14.00 Tenisz: Románia—Svájc: Davis-kupa. Az első két egyes mérkőzés helyszíni közvetítése a Progresul pályáról. 16.30 — 17.00 Tévéiskola — Fizika (felvételizők segítségére). 17.35 Népzene. 17.55 Ismerjük meg a törvényeket. 18.10 Képzőművészet: A Zambaccian Múzeum. 18.25 Gazdasági adás. 18.55 Emberek és tettek. 19.10 Lottó-híradás. 19.20 1001 este. 19.30 Híradó. 20.00 A nagybácsi álma — játékfilm. 21.20 Utak a történelemben — Kezdeti könyvek. 21.35 Irodalmi szemle. 22.15 Az Eurovízió énekversenyének műsorából. 22.40 24 óra.

Szombat, május 6.

9.00 Telex. 9.05 Mindenki könyvtára — Mihai Eminescu (I). 9.50 Háziasszonyoknak. 10.05 Utak a történelemben — Kezdeti könyvek (ismétlés). 10.20 Irodalmi folyóirat (ismétlés). 11.00 Szórakoztató műsor. 11.50 Ismerjük meg a törvényeket (ismétlés). 12.05 Híradó. 14.30 Tenisz: Románia—Svájc Davis-kupa párosmérkőzés. Közvetítés a Progresul pályáról. 16.30 Német nyelvű adás. 18.15 Ritmus ifjúság, tánc. 19.00 UNESCO-naptár — Ion Heliade Rădulescu halálának 100. évfordulója. 19.15 Híradó. 19.20 1001 este. 19.30 Híradó. 20.15 Enciklopédia. 21.00 A betolakodók. 21.30 Zenés szórakoztató műsor. 22.30 Híradó. 22.45 Sport. 23.00 Románcok.

Az Emil Bodnaraş elvtárs vezette katonai kormányküldöttség Pekingbe érkezett

PEKING (Agerpres).

A román katonai kormányküldöttség, amely Emil Bodnaraş elvtársnak, az RKP KB Végrehajtó Bizottsága és Állandó Elnöksége tagjának, az Allamtanács alelnökének vezetésével Phenjanban részt vett a koreai forradalmi néphadsereg 40. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségeken, a Kínai KP KB és a kínai kormány meghívására szombat reggel Pekingbe érkezett.

A küldöttség fogadására a repülőtérre megjelent Je Csen-in, a Kínai KP KB Politbúrójának tagja, a Kínai KP KB katonai tanácsának alelnöke, Li De-sin, a Kínai KP KB Politbúrójának póttagja, a kínai felszabadító néphadsereg politikai főigazgató-ságának vezetője, Ken Biao, a Kínai KP KB külügyi osztályának vezetője, Csao Kuan-hua helyet-

tes külügyminiszter, Szu Si-u helyettes honvédelmi miniszter, Csan Kai-csen, a Nagyvezérkar helyettes főnöke, különböző fegyvernemek parancsnokai, központi intézmények képviselői.

Ott volt Nicolae Gavrilescu, Románia pekingi nagykövete, valamint a román nagykövetség több tagja.

A repülőtér épületét Románia és Kína állami zászlói díszítették. Este Csü En-laj, az Allamtanács elnöke fogadást adott a román küldöttség tiszteletére.

★

A phenjani repülőtérre küldött-ségünket kikísérte Pak Szen Cser, a Koreai Munkapárt KB Politikai Bizottságának tagja, a Koreai NDK Miniszteri Kabinetjének második alelnöke, O Zsin U hadsereg-tábornok, a Koreai Munkapárt

KB Politikai Bizottságának tagja, a koreai néphadsereg Nagyvezérkarának főnöke, Han Ik Szu vezérrezdes, a Koreai Munkapárt KB Politikai Bizottságának tagja, a hadsereg legfelsőbb politikai igazgatóságának főnöke, Csi Bien Hak, Kim De Hong, Kim Pong Zsul, Can Cson Han helyettes honvédelmi miniszterek, a légierő több parancsnoka, tábornokok és tisztsztek.

Ott volt Aurel Málnáşan, Románia Szocialista Köztársaság phenjani nagykövete és a nagykövetség több tagja. Ugyanígy jelen volt Li Jun-csuan, a Kínai NK phenjani nagykövete. Emil Bodnaraş elvtárs és Pak Szen Cser elvtárs ellépett a díszőrség előtt. Ezután Emil Bodnaraş elvtárs elbucszott Pak Szen Cser-től és a többi koreai hivatalos személyektől.

A dél-vietnami hazafiak újabb sikerei

DÉL-VIETNAM (Agerpres).

Szombat újabb győzelmet hozott a dél-vietnami NFF harcosai számára: elfoglalták Bong Sont, Binh Dinh tartomány közigazgatási székhelyét.

A hírügynökségek megemlítik, hogy Binh Dinh a legtöbb lakost számláló dél-vietnami tartomány. Egész területe heves harcok színtere. A saigoni csapatok helyzete tartományiszerte rosszabbodik, s a hazafiak remélhetik, hogy sikerül az egész tartományt felszabadítaniuk.

A népi erők offenzívája nyomán a saigoni alakulatok április 29-re virradó éjjel kiűritették a Bastogne tűzérési támaszpontot. A támaszpont Hue volt császári fővárostól 20 kilométerre fekszik. Amint a TASZSZ és a France Presse közli, a hazafias erők az említett övezetben folytatják az ellenséges állások támadását.

★

A Hue felé előrenyomuló dél-vietnami hazafiak egy újabb amerikai-saigoni támaszpontot kezdtek támadni a volt császári fővá-

ros felé vezető egyik úton. A saigoni csapatok szombaton ugyanakkor kénytelenek voltak feladni a Huetől mindössze 19 kilométerre lévő Checkmate hadállásukat. Az ellenség fejvesztetten menekült, hátrahagyva ütegeit és lőszertartalékait. A B-52-es repülőgépek hevesen bombázzák az egész övezetet, ennek ellenére az NFF-csapatok folytatják előrenyomulásukat, s legutóbbi jelentések szerint már a Huetől mindössze 8 kilométerre lévő Birmingham bázist támadják.

A labdarúgó Európa-bajnokság negyeddöntői keretében

Döntetlennel végződött a román-magyar válogatott labdarúgó mérkőzés

BUDAPEST (Agerpres).

Több mint 70 000 néző előtt játszották le szombaton a budapesti Népstadionban a labdarúgó Európa-bajnokság negyeddöntői keretében a román-magyar válogatott labdarúgó-mérkőzést. A magyar csapatnak nem sikerült a pályaelőnyt kihasználnia, sőt, a második félidőben csak nehezen tudta hátrítani a román csapat támadásait. A mérkőzés végül is 1:1 arányban döntetlenül végződött. A magyar csapat az első 20 percben állandóan rohmozott, de a román labdarúgók jól védekeztek.

A 12. percben esett a vezető gól. Kocsis szöktette Branikovit, aki Deleanu télovázását kihasználva a hálóba továbbította a labdát. Továbbra is a magyar csapat volt fölényben, de a román labdarúgók egyre jobban hátrítottak és közben többször is ve-

szélyes ellentámadásokat vezettek. Răducanu kapuja ebben a játék-résben kétszer nagy veszélyben forgott. A 19. percben Branikovits, a 38. percben pedig Zambó lövését a kapufa hátrította.

A második félidőben megváltozott a játék képe. A kitűnően játszó Dumitru és Nunweiller állandóan labddal táplálta a csatársort, amely sorozatos támadásokat vezetett. Az 50. percben Lucescu sarokrugásánál Domide 16 méterről hatalmas lövést küldött kapura, de a labda egy védőjátékosról kipattant. A mérkőzés most már kiegyensúlyozottá vált és a román csapat rövid, gyors átadásával átvette a játék irányítását. Az 56. percben a román csapat kiegyenlített. A 16-os közlelőből Dinu szabadrugást rugott. A tömörülésből Sătmăreanu kiemelkedett és védhetetlenül Géczi hálójába küldte a labdát. A magyar csapat ezután ismét táma-

dásba lendült, de Dumitru és Nunweiller, Lupescu és Deleanu biztosan őrizték a kaput. A nagy lelkesedéssel játszó román játékosoknak sikerült döntetlent elérni és így nagy esélyük van a továbbjutásra. A május 14-én Bucureşti-ben sorra kerülő visszavágó mérkőzésen minden lehetőségük megvan, hogy bejussanak az Európa-bajnokság elődöntőjébe.

W. D. Smith angol játékezőtő sipjelére a két együttes a következő felállításban lépett pályára: Magyarország: Géczi, Fábán Páncsics, Bálint, Vépí, Kocsis (Bene), Szűcs, Fazekas, Branikovits, Dunai II., Zambó.

Románia: Răducanu, Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Deleanu, Dumitru, R. Nunweiller, Lucescu, Dembrowski, Domide, Iordănescu.

(Agerpres)

Nemzetközi ökölvívás

Motorul-Wisla Krakó 12:6

Az UTA teremben barátságos nemzetközi ökölvívó-találkozó mérte össze erejét a Motorul és a lengyel Wisla. A több mint 1000 néző élvezetes, helyenként színvonalas mérkőzéseknek és hazai győzelemnek taposhatott, az aradi fiúk 12:6 arányban megnyerték a csapatmérkőzést. A győzel-

meket Pop Carol (51 kg), Nedelcea Pavel (57 kg), Mot Nicolae (71 kg), Lazea Remus (75 kg), Dehelcan Gavrilă (80 kg) és Schubert Gusztáv (nehézsúly) szerezték, de dícsért illeti Mihălcsek Istvánt és Kovács Lajost is, akik szoros mérkőzésen vesztek.

BARBU SILVIU

A Vörös Lobogó munkaközössége szívélyesen köszönti kedves olvasóit, levelezőit és külmunkatársait Május 1 alkalmából. Jó egészséget és sok sikert!

★

Olvasóink tudomására hozzuk, hogy lapunk legközelebbi száma szerdán, május 3-án jelenik meg.

MEGJELENT MEGJELENT MEGJELENT

CARIATIDE

az aradi Flacăra Roşie napilap melléklete.

Ha néhány óras kikapcsolódást, érdekes és tanulságos olvasmányt óhajtsz, vásárolj meg az újságos bódékban a Cariatidet. 24 oldalon cikkek, riportok, jegyzetek, interjúk és sok-sok felvétel.

Tudni kívánja, milyen lesz Arad a jövőben? Vagy azt, hogy mennyi hasznót hajtanak majd az elektronikus számítógépek az aradi vállalatokban? Kíváncsi rá, milyen visszhangja volt az aradi képzőművészek bukaresti kiállításának? Érdeklí Arad kulturális multja? Vagy talán szívesen megismerné a román labdarúgás aranygyermekét, Flavius Domide fejlődésének útját? A számos irodalmi és publicisztikai mű, karikatura mellett feleletet kap ezekre a kérdésekre is a Cariatide új számában.

KÉRJE, VÁSÁROLJA, OLVASSA A CARIATIDE!

24 színes oldal — 2 lej.

Az aradi nyugdíjasok kölcsönös segélynyújtási pénztárának vezető tanácsa

az alapszabályzat vonatkozó cikkelye értelmében, amelyet az MSPS 592/1957 július 10-i rendelete hagyott jóvá

összehívja tagjainak rendes közgyűlését

1972 május 28-án 8 órára az Avram Iancu tér 21 szám alatti székhelyének nyárikertjébe a következő napirendi pontokkal:

1. A vezető tanács beszámolója az 1971-es tevékenységről
2. A könyvelőség pénzügyi tisztviselőjének beszámolója az 1971-es pénzügyi gazdálkodásról
3. Az ellenőrző bizottság beszámolója az 1971-es gazdálkodás ellenőrzéséről
4. A vezető tanács és az ellenőrző bizottság felmentése
5. Az 1972-es évi költségvetés jóváhagyása
6. A határozati javaslat jóváhagyása
7. Hozzászólások és javaslatok.

Az 1971-es év mérlegét 30 nappal a közgyűlés előtt kilüggesztik a nyugdíjasok székházában.

(321)

A Mezőgazdasági Gépeket Gyártó, Javító és Szerelő Üzem

Arad, Steagului utca 1

alkalmaz

- versenyvizsgálóval a 12/1970-es Törvény értelmében:
- pénzügyi tervfelelőst
 - lerakatlőnököt
 - karbantartó lakatosokat
 - esztergályosokat
 - marósokat
 - 4-6 kategóriájú villanyszerelőket
 - 4-6 kategóriájú tekerceselőket

ezenkívül alkalmaz

— szakképesítetlen munkásokat abból a célból, hogy rövid tanfolyamon szakképesítést nyerjenek az öntő mesterségre. Feltétel: teljesített katonai szolgálat, IV—VIII. osztályú végzettség, aradi vagy Arad megyei állandó lakhely

— szakképesítetlen munkásokat abból a célból, hogy rövid tanfolyamon képesítést szerezzenek az esztergályos és marós mesterségben. Feltételek: teljesített katonai szolgálat, VIII. osztályos végzettség, aradi vagy Arad megyei állandó lakhely.

Felvilágosítást naponta nyújtanak az üzem személyzeti osztályán (Arad, Steagului utca 1) vagy az 1-64-90; 1-64-91 és 1-64-92 telefonon.

(325)